

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1662/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, tiettyistä Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1030/2003 muuttamisesta** 1
- Komission asetus (EY) N:o 1663/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 3
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1664/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, Belgian lipun alla purjehtivien alusten kummeliturskan kalastuksen lopettamisesta** 5
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1665/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 2400/96 liitteen täydentämisestä (Clementine del Golfo di Taranto, Mela Val di Non ja Clementinas de las Tierras del Ebro tai Clementines de les Terres de l'Ebre)** 6
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1666/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 1555/96 oikaisemisesta sen määrän osalta, josta alkaen sitruunoista, syötäväksi tarkoitetuista viinirypäleistä, päärynöistä, aprikooseista, persikoista ja nektariineista sekä luumuista kannetaan lisätullia** 8
- ★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta** 10

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2003/664/EY:

- ★ **Pysyvien edustajien komitean päätös, tehty 4 päivänä syyskuuta 2003, ad hoc -työryhmän perustamisesta valmistelevaan puolustusvoimavarojen kehittämiseksi, tutkimuksesta ja hankinnasta sekä puolustusmateriaaleista vastaavan hallitustenvälisen viraston perustamista (ad hoc -valmistelutyöryhmä)** 22

Komissio

2003/665/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 2003, valtiontuesta, jonka Belgia aikoo myöntää Gentissä toimivalle Volvo Cars NV:lle ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 1485)** 24
-

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

- ★ **Neuvoston yhteinen kanta 2003/666/YUTP, 22 päivältä syyskuuta 2003, Liberiaan kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä koskevan yhteisen kannan 2001/357/YUTP muuttamisesta** 28

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1662/2003,
annettu 22 päivänä syyskuuta 2003,
tietyistä Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1030/2003
muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

- (3) Asetusta (EY) N:o 1030/2003, jossa muun muassa kielletään antamasta Liberialle aseisiin ja niiden kaltaisiin tarvikkeisiin liittyvää teknistä koulutusta ja apua, olisi näin ollen muutettava,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 301 artiklan,

ottaa huomioon Liberiaan kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä koskevan yhteisen kannan 2001/357/YUTP muuttamisesta 22 päivänä syyskuuta 2003 hyväksytyn yhteisen kannan 2003/666/YUTP⁽¹⁾,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

1 artikla

sekä katsoo seuraavaa:

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1030/2003 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa mainittua kieltoa ei sovelleta:

- (1) Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston 1 päivänä elokuuta 2003 hyväksymässä päätöslauselmassa 1497 (2003) valtuutettiin Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenvaltiot perustamaan Liberiaan monikansalliset valvontajoukot tukemaan 17 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyn tulitaukosopimuksen täytäntöönpanoa ja vapauttamaan aseiden ja niiden kaltaisten tarvikkeiden vienti sekä teknisen koulutuksen tai avun antaminen monikansallisille joukoille 7 päivänä maaliskuuta 2001 hyväksytyn Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1343 (2001) mukaisesta kiellosta.
- (2) Yhteisessä kannassa 2001/357/YUTP⁽²⁾ ja asetuksessa (EY) N:o 1030/2003⁽³⁾ määrättiin Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä. Yhteisessä kannassa 2003/666/YUTP määrätään yhteisön nykyisen järjestelyn muuttamisesta Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1497 (2003) mukaiseksi.

- a) sellaisen teknisen koulutuksen ja avun antamiseen, joka on tarkoitettu yksinomaan tukemaan Liberiassa olevia monikansallisia valvontajoukkoja ja niiden käyttöön, jos jäsenvaltion, johon kyseisen teknisen koulutuksen ja avun tarjoaja on sijoittautunut, liitteessä I mainitut toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet ennalta luvan tällaiseen toimintaan;
- b) sellaiseen muuhun teknisen koulutuksen ja avun antamiseen, johon Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1343 (2001) 14 kohdan nojalla perustettu komitea on ennalta myöntänyt poikkeuksen. Kyseisiä poikkeuksia myöntävät tämän asetuksen liitteessä I mainitut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset.”

2 artikla

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 28.

⁽²⁾ EYVL L 126, 8.5.2001, s. 1, yhteinen kanta sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna yhteisellä kannalla 2003/365/YUTP (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 49).

⁽³⁾ EUVL L 150, 18.6.2003, s. 1.

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. BUTTIGLIONE

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1663/2003,
annettu 22 päivänä syyskuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä syyskuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 22 päivänä syyskuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	129,9
	060	108,2
	092	107,3
	096	72,9
	999	104,6
0709 90 70	052	115,6
	999	115,6
0805 50 10	382	58,3
	388	64,0
	524	69,7
	528	54,9
	999	61,7
0806 10 10	052	89,1
	064	61,2
	999	75,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	79,0
	400	71,6
	508	112,5
	512	98,0
	720	71,2
	800	167,5
	804	97,9
	999	99,7
0808 20 50	052	104,6
	064	61,3
	388	82,0
	720	91,0
	999	84,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	117,1
	624	145,1
	999	131,1
0809 40 05	052	62,0
	060	59,0
	066	75,3
	624	94,4
	999	72,7

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1664/2003,**annettu 22 päivänä syyskuuta 2003,****Belgian lipun alla purjehtivien alusten kummeliturskan kalastuksen lopettamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla pyyntirajoitukset ovat tarpeen, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2003 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2341/2002 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1407/2003 ⁽⁴⁾, säädetään kummeliturskakiintiöistä vuodeksi 2003.
- (2) Kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen turvaamiseksi komission on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä.
- (3) Komissiolle toimitettujen tietojen mukaan Belgian lipun alla purjehtivien tai Belgiassa rekisteröityjen alusten kummeliturskasaaliit ICES-alueiden VIII a, b, d ja e vesillä

ovat täyttäneet vuodeksi 2003 myönnetyn kiintiön. Belgia on kieltänyt tämän kannan kalastuksen 1 päivästä syyskuuta 2003 alkaen. Sen vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Belgian lipun alla purjehtivien tai Belgiassa rekisteröityjen alusten kummeliturskasaaliit ICES-alueiden VIII a, b, d ja e vesillä ovat täyttäneet Belgialle vuodeksi 2003 myönnetyn kiintiön.

Kielletään Belgian lipun alla purjehtivilta tai Belgiassa rekisteröidyiltä aluksilta kummeliturskan kalastus ICES-alueiden VIII a, b, d ja e vesillä sekä edellä mainittujen alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlastaus ja purku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta
Kalastuspääosaston pääjohtaja
Jörgen HOLMQUIST

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 356, 31.12.2002, s. 12.

⁽⁴⁾ EUVL L 201, 8.8.2003, s. 3.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1665/2003,**annettu 22 päivänä syyskuuta 2003,****asetuksen (EY) N:o 2400/96 liitteen täydentämisestä (Clementine del Golfo di Taranto, Mela Val di Non ja Clementinas de las Tierras del Ebro tai Clementines de les Terres de l'Ebre)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 692/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 3 ja 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Italia on toimittanut komissiolle asetuksen (ETY) N:o 2081/92 5 artiklan mukaisesti hakemuksen, joka koskee nimityksen "Clementine del Golfo di Taranto" rekisteröimistä maantieteellisenä merkintänä, ja toisen hakemuksen, joka koskee nimityksen "Mela Val di Non" rekisteröimistä suojattuna alkuperänimityksenä. Espanja on toimittanut komissiolle hakemuksen, joka koskee nimityksen "Clementinas de las Tierras del Ebro" tai "Clementines de les Terres de l'Ebre" rekisteröimistä maantieteellisenä merkintänä.
- (2) Mainitun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti on todettu, että hakemukset ovat asetuksen säännösten mukaisia ja että niissä on erityisesti kaikki asetuksen 4 artiklassa edellytetyt tiedot.
- (3) Komissiolle ei ole toimitettu asetuksen (ETY) N:o 2081/92 7 artiklassa tarkoitettuja väitteitä sen jälkeen, kun tämän asetuksen liitteessä mainitut nimitykset julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽³⁾.

(4) Tämän vuoksi kyseiset nimitykset on kirjattava suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin, ja niitä on pidettävä yhteisössä suojattuina alkuperänimityksinä tai maantieteellisinä merkintöinä.

(5) Tämän asetuksen liite täydentää komission asetuksen (EY) N:o 2400/96 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1491/2003 ⁽⁵⁾, liitettä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täydennetään asetuksen (EY) N:o 2400/96 liite tämän asetuksen liitteessä mainituilla nimityksillä, ja lisätään kyseiset nimitykset asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artiklan 3 kohdan mukaisina suojattuina alkuperänimityksinä (SAN) tai suojattuina maantieteellisinä merkintöinä (SMM) suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 99, 17.4.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 11, 17.1.2003, s. 7 (Clementine del Golfo di Taranto).

EYVL C 30, 8.2.2003, s. 15 (Mela Val di Non).

EYVL C 22, 19.1.2003, s. 5 (Clementinas de las Tierras del Ebro tai Clementines de les Terres de l'Ebre).

⁽⁴⁾ EYVL L 327, 18.12.1996, s. 11.

⁽⁵⁾ EUVL L 214, 26.8.2003, s. 6.

LIITE

PERUSTAMISSOPIMUKSEN LIITTEEN I IHMISRAVINNOKSI TARKOITETUT TUOTTEET

Tuoreet hedelmät ja vihannekset

ITALIA

Clementine del Golfo di Taranto (SMM)

Mela Val di Non (SAN)

ESPANJA

Clementinas de las Tierras del Ebro tai Clementines de les Terres de l'Ebre (SMM).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1666/2003,
annettu 22 päivänä syyskuuta 2003,**

asetuksen (EY) N:o 1555/96 oikaisemisesta sen määrän osalta, josta alkaen sitruunoista, syötäväksi tarkoitetuista viinirypäleistä, päärynöistä, aprikooseista, persikoista ja nektariineista sekä luumuista kannetaan lisätullia

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 33 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Lisätuontitullien soveltamista hedelmä- ja vihannesalalla koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1555/96 ⁽³⁾ liitettä on viimeksi muutettu komission asetuksella (EY) N:o 1487/2003 ⁽⁴⁾.
- (2) Tarkastuksessa kävi ilmi, että mainitussa liitteessä vahvistetut määrät, joista alkaen kannetaan lisätullia, ovat virheellisiä sitruunoiden, syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden, päärynöiden, aprikoosien, persikoiden ja nektariinien sekä luumujen osalta. Kyseinen liite olisi tästä syystä oikaistava.

(3) Koska asetus (EY) N:o 1487/2003 tuli voimaan 1 päivänä syyskuuta 2003, tämän oikaisun olisi järjestelmän johdonmukaisuuden säilyttämiseksi tultava voimaan samana päivänä.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1555/96 liite tämän asetuksen liitteessä olevalla tekstillä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EYVL L 193, 3.8.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 213, 23.8.2003, s. 7.

LIITE

”LIITE

Tavaran kuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn nimityksen tulkintasääntöjen soveltamista. Lisätullien soveltamisala määräytyy tässä liitteessä CN-koodien sisällön mukaan, sellaisena kuin ne ovat tämän asetuksen antamishetkellä. Jos CN-koodin edessä on ex-etuliite, lisätullien soveltamisala määräytyy sekä CN-koodin että sitä vastaavan soveltamisjakson perusteella.

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus	Soveltamisjakso	Määrä, josta alkaen kannetaan lisätullia (tonnia)
78.0015 78.0020	ex 0702 00 00	Tomaatit	— 1. lokakuuta—31. maaliskuuta — 1. huhtikuuta—30. syyskuuta	190 815 17 676
78.0065 78.0075	ex 0707 00 05	Kurkut	— 1. toukokuuta—31. lokakuuta — 1. marraskuuta—30. huhtikuuta	7 037 4 555
78.0085	ex 0709 10 00	Latva-artisokat	— 1. marraskuuta—30. kesäkuuta	1 109
78.0100	0709 90 70	Kesäkurpitsat	— 1. tammikuuta—31. joulukuuta	50 201
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Appelsiinit	— 1. joulukuuta—31. toukokuuta	331 166
78.0120	ex 0805 10 50	Klementiinit	— 1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun	81 509
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit	— 1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun	85 422
78.0155 78.0160	ex 0805 50 10	Sitruunat	— 1. kesäkuuta—31. joulukuuta — 1. tammikuuta—31. toukokuuta	183 211 63 096
78.0170	ex 0806 10 10	Syötäväksi tarkoitettut viinirypäleet	— 21. heinäkuuta—20. marraskuuta	62 108
78.0175 78.0180	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Omenat	— 1. tammikuuta—31. elokuuta — 1. syyskuuta—31. joulukuuta	642 617 42 076
78.0220 78.0235	ex 0808 20 50	Päärynät	— 1. tammikuuta—30. huhtikuuta — 1. heinäkuuta—31. joulukuuta	212 016 84 984
78.0250	ex 0809 10 00	Aprikoosit	— 1. kesäkuuta—31. heinäkuuta	24 312
78.0265	ex 0809 20 95	Kirsikat (muut kuin hapankirsikat)	— 21. toukokuuta—10. elokuuta	62 483
78.0270	ex 0809 30	Persikat (myös nektariinit)	— 11. kesäkuuta—30. syyskuuta	113 101
78.0280	ex 0809 40 05	Luumut	— 11. kesäkuuta—30. syyskuuta	18 236”

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/41/EY,
annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003,
ammattillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan, 55 artiklan ja 95 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rahoituspalvelujen todellisten sisämarkkinoiden luominen on välttämätöntä yhteisön taloudellisen kasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta.
- (2) Sisämarkkinoiden luomiseksi on jo toteutettu merkittäviä toimenpiteitä, joiden ansiosta rahoituslaitokset voivat toimia muissa jäsenvaltioissa ja joilla varmistetaan rahoituspalvelujen kuluttajille korkeatasoinen suoja.
- (3) Komission tiedonannossa "Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttaminen: Toimintasuunnitelma" osoitetaan rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden luomiseksi tarvittavia toimia, ja 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 Lissabonissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti toteuttamaan kyseisen toimintasuunnitelman vuoteen 2005 mennessä.
- (4) Rahoituspalvelujen toimintasuunnitelmassa korostetaan, että on kiireesti ja ensisijaisesti tarpeen laatia ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnan vakauden valvontaa koskeva direktiivi, sillä nämä laitokset ovat merkittäviä rahoituslaitoksia, jotka ovat avainasemassa rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen, tehokkuuden ja likviditeetin kannalta, mutta joiden osalta ei ole vielä yhtenäistä yhteisön lainsäädäntöä, jonka turvin ne voisivat hyötyä täysin sisämarkkinoiden eduista.
- (5) Koska sosiaaliturvajärjestelmät ovat lisääntyvän paineen alaisina, ammatillisia lisäeläkkeitä käytetään tulevaisuudessa yhä enenevässä määrin niiden täydentäjinä. Ammatillisia lisäeläkkeitä olisi tämän vuoksi kehitettävä asettamatta kuitenkaan kyseenalaiseksi sosiaaliturvan piiriin kuuluvien eläkejärjestelmien merkitystä turvallisenä, kestäväenä ja tehokkaana sosiaalisena suojeluna, jolla olisi taattava vanhusten kohtuullinen elintaso ja jonka olisi tämän vuoksi oltava keskeisellä sijalla pyrittäessä eurooppalaisen sosiaalisen mallin vahvistamiseen.

(6) Tämä direktiivi on siten ensimmäinen askel kohti Euroopan tasolla organisoituja ammatillisten lisäeläkkeiden sisämarkkinoita. Asettamalla varovaisuusperiaate perusperiaatteeksi pääomainvestointien osalta ja mahdollistamalla laitosten rajat ylittävä toiminta kannustetaan säästöjen suuntaamista ammatillisiin eläkkeisiin, mikä siten myötävaikuttaa taloudelliseen ja sosiaaliseen edistykseen.

(7) Tässä direktiivissä säädetyillä toiminnan taloudellista vakautta koskevilla säännöksillä on määrä sekä varmistaa tulevien eläkkeensaajien korkeatasoinen suoja tiukkojen valvontastandardien asettamisen avulla että mahdollistaa ammatillisten lisäeläkejärjestelmien tehokas hoitaminen.

(8) Laitoksilla, jotka toimivat täysin erillään rahoittavista yrityksistä ja jotka toimivat rahastointiperiaatteella ainoana tehtävänään tarjota eläke-etuuksia, olisi oltava palvelujen tarjoamisen vapaus sekä sijoittamisen vapaus siten, että niitä koskisivat ainoastaan yhteensovitettujen toiminnan vakautta koskevat vaatimukset, siitä riippumatta, pidetäänkö näitä laitoksia oikeudellisesti itsenäisinä kokonaisuuksina.

(9) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioilla pitäisi edelleen olla täysi vastuu eläkejärjestelmiensä järjestämisestä sekä eläkejärjestelmän kunkin kolmen "pilarin" asemaa koskevasta päätöksestä kussakin jäsenvaltiossa. Toisen pilarin yhteydessä niiden olisi myös otettava täysi vastuu ammatillisia lisäeläke-etuuksia tarjoavien laitosten, kuten toimialakohtaisten eläkerahastojen, yritysten eläkerahastojen ja henkivakuutusyhtiöiden, asemasta ja tehtävistä. Tämän direktiivin tarkoituksena ei ole asettaa kyseenalaiseksi tätä oikeutta.

(10) Itsenäisten ammatinharjoittajien jäsenyyttä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavissa laitoksissa koskeissa kansallisissa säännöissä on eroja. Joissakin jäsenvaltioissa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset voivat toimia joko sellaisten ammattialojen tai ammattialaryhmittymien kanssa tehtyjen sopimusten pohjalta, joiden jäsenet toimivat itsenäisinä ammatinharjoittajina, tai suoraan itsenäisten ammatinharjoittajien ja palkattujen työntekijöiden kanssa. Joissakin jäsenvaltioissa itsenäinen ammatinharjoittaja voi myös liittyä eläkelaitoksen jäseneksi, jos hän toimii työnantajana tai tarjoaa ammatillisia palvelujaan jollekin yritykselle. Joissakin jäsenvaltioissa itsenäiset ammatinharjoittajat eivät voi liittyä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitoksen jäseniksi, elleivät tietyt, muun muassa työ- ja sosiaalilainsäädännön, vaatimukset täyty.

⁽¹⁾ EYVL C 96 E, 27.3.2001, s. 136.

⁽²⁾ EYVL C 155, 29.5.2001, s. 26.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 4. heinäkuuta 2001 (EYVL C 65 E, 14.3.2002, s. 135), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 5. marraskuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 12. maaliskuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 13. toukokuuta 2003.

- (11) Laitokset, jotka hallinnoivat jo yhteisön tasolla yhteensovitettuja sosiaaliturvajärjestelmiä, olisi rajattava tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Olisi kuitenkin otettava huomioon niiden laitosten erityisluonne, jotka hallinnoivat yhdessä jäsenvaltioissa sekä sosiaaliturvajärjestelmiä että ammatillisia lisäeläkejärjestelmiä.
- (12) Rahoituslaitokset, jotka jo kuuluvat yhteisön lainsäädäntökehyksen piiriin, olisi yleisesti jätettävä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Koska nämä laitokset kuitenkin voivat eräissä tapauksissa tarjota myös ammatillisia lisäeläkkeitä koskevia palveluja, on tärkeää varmistaa, että tämä direktiivi ei johda kilpailun vääristymiseen. Kilpailun vääristyminen voidaan välttää soveltamalla tämän direktiivin sisältämiä toiminnan vakautta koskevia säännöksiä henkivakuutusyhtiöiden ammatillisia lisäeläkkeitä koskevaan toimintaan. Komission olisi myös tarkasti valvottava ammatillisten lisäeläkkeiden markkinoiden tilannetta ja arvioitava mahdollisuutta ulottaa tämän direktiivin soveltamisala valinnaisesti koskemaan muita säänneltyjä rahoituslaitoksia.
- (13) Pyrittäessä varmistamaan taloudellinen turva eläkeläölön aikana ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten myöntämien etuuksien olisi pääsääntöisesti katettava eläkkeen maksaminen koko jäljellä olevan elinajan. Etuudet olisi voitava maksaa myös määräaikaista tai kertasuorituksena.
- (14) On tärkeää varmistaa, että vanhukset ja vammaiset eivät altistu köyhyysriskille ja voivat nauttia kohtuullisesta elintasosta. Biometristen riskien riittävä kattaminen ammatillisissa lisäeläkejärjestelmissä on tärkeä näkökohta vanhusten köyhyyden ja turvattomuuden torjunnassa. Eläkejärjestelmää luotaessa työnantajien ja työntekijöiden tai heidän edustajiensa olisi harkittava mahdollisuutta siihen, että eläkejärjestelmä sisältää määräyksiä eliniänodotukseen ja työkyvyttömyyteen liittyvien riskien kattamisesta sekä määräyksiä perhe-eläkkeistä.
- (15) Tarjoamalla jäsenvaltioille mahdollisuus jättää kansallisen täytäntöönpanolainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle laitokset, jotka hallinnoivat järjestelmiä, joiden yhteinen jäsenmäärä on alle sata, voidaan valvontaa eräissä jäsenvaltioissa helpottaa haittaamatta alan sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Tämä ei saisi kuitenkaan rajoittaa ryösteisten laitosten oikeutta nimetä sijoitussalkkujensa hoitajiksi ja varojensa säilyttäjiksi toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita ja asianmukaisesti hyväksyttyjä omaisuudenhoitajia.
- (16) Laitokset, joiden jäsenillä ei ole laillista oikeutta tietynmääräisiin etuuksiin ja joiden jäsenten etuja suojataan pakollisella, lakisääteisellä maksukyvyttömyysvakuutuksella, kuten "Unterstützungskassen" Saksassa, olisi jätettävä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.
- (17) Jäsenten ja edunsaajien suojelemiseksi ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten olisi rajoitettava toimintansa tässä direktiivissä tarkoitettuun liiketoimintaan ja siitä johtuviin toimintoihin.
- (18) Rahoittavan yrityksen konkurssissa jäsenellä on vaara menettää sekä työpaikkansa että saavuttamansa eläkeoikeudet. Sen vuoksi on tarpeen, että tämä yritys ja eläkelaitos erotetaan selkeästi toisistaan ja että jäsenten suojelemiseksi asetetaan toiminnan vakautta koskevat vähimmäisnormit.
- (19) Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnassa ja valvonnassa on merkittäviä eroja eri jäsenvaltioiden välillä. Eräissä jäsenvaltioissa valvonnan kohteena voivat olla laitoksen itsensä lisäksi myös yhteisöt tai yhtiöt, joilla on valtuudet hallinnoida näitä laitoksia. Jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa huomioon tällainen erityisyyksiä, kunhan kaikki tässä direktiivissä esitetyt edellytykset täyttyvät. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava sallia, että vakuutusyhteisöt ja muut rahoituspalveluja tarjoavat yhteisöt hallinnoivat ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia.
- (20) Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset ovat rahoituspalvelujen tarjoajia, jotka kantavat suuren vastuun ammatillisten lisäeläkkeiden maksamisesta, ja sen vuoksi niiden olisi toiminnassaan ja toimintaehdoissaan noudatettava tietyt toiminnan vakautta koskevia vähimmäisnormeja.
- (21) Koska tietyissä jäsenvaltioissa näitä laitoksia on erittäin paljon, on laitoksilta ennakolta vaadittavaa lupaa koskevaan kysymykseen löydettävä käytännöllinen ratkaisu. Jos laitos aikoo ryhtyä hallinnoimaan järjestelmää toisessa jäsenvaltiossa, olisi siltä kuitenkin edellytettävä kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ennakolta myöntämää lupaa.
- (22) Kunkin jäsenvaltion olisi edellytettävä, että kaikki sen alueelle sijoittautuneet laitokset laativat vuosittain tilinpäätöksen ja vuosikertomuksen, joissa otetaan huomioon jokainen laitoksen hoitama eläkejärjestelmä, ja tarvittaessa kunkin eläkejärjestelmän tilinpäätös ja vuosikertomus. Tilintarkastuksesta vastaavan henkilön asianmukaisesti hyväksymä tilinpäätös ja vuosikertomus, joissa annetaan oikea ja riittävä kuva laitoksen varoista, vastuista ja rahoitusasemasta ja joissa otetaan huomioon kaikki laitoksen hoitamat eläkejärjestelmät, ovat järjestelmän jäsenille ja edunsaajille sekä toimivaltaisille viranomaisille keskeinen tietolähde. Niiden avulla etenkin toimivaltaiset viranomaiset pystyvät valvomaan, että laitoksen rahoitus on terveellä pohjalla, sekä arvioimaan, pystyykö laitos selviytymään kaikista sopimusvelvoitteistaan.

- (23) On erittäin tärkeää, että eläkejärjestelmän jäsenille ja edunsaajille tarjotaan riittävästi tietoa. Tämä on oleellista erityisesti laitoksen rahoituksen vakautta, sopimusehtoja, etuuksia, kertyneiden eläke-etuuksien tosiasiallista rahoitusta, sijoituspolitiikkaa sekä riskien ja kustannusten hallintaa koskevien tietopyyntöjen osalta.
- (24) Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavan laitoksen sijoituspolitiikka on keskeinen tekijä niin ammatillisten lisäeläkkeiden turvan kuin hinnankin kannalta. Laitosten olisi sen vuoksi laadittava selvitys sijoitustoimintaa koskevista periaatteista ja vähintään kolmen vuoden välein tarkistettava se. Selvitys olisi annettava toimivaltaisten viranomaisten saataville ja pyynnöstä myös kunkin eläkejärjestelmän jäsenien ja edunsaajien saataville.
- (25) Lakisääteisen tehtävän hoitamiseksi toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava riittävät tiedonsaanti- ja puuttumisvaltuudet laitoksia ja niiden tosiasiallisia johtajia kohtaan. Jos ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos on siirtänyt toimintoja, kuten sijoitustoiminnan hoitamisen, tietotekniikan tai kirjanpidon, toisille yrityksille (ulkoistaminen), olisi tiedonsaanti- ja puuttumisvaltuudet voitava ulottaa ulkoistettuihin toimintoihin sen tarkastamiseksi, toteutetaanko toiminnot valvontaa koskevien sääntöjen mukaisesti.
- (26) Vakuutusteknisen vastuuvelan varovainen laskeminen on keskeinen edellytys sen varmistamiseksi, että laitos pystyy vastaamaan eläke-etuuksien maksamisvelvoitteista. Vakuutustekninen vastuuvelka olisi laskettava hyväksyttyjä vakuutusmatemaattisia menetelmiä noudattaen, ja hyväksytyn kelpoisuuden omaavan henkilön olisi vahvistettava laskelma. Enimmäiskorkokanta olisi valittava varovaisuusperiaatetta noudattaen kaikkien asiaa koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti. Vakuutusteknisen vastuuvelan vähimmäismäärän olisi oltava riittävä kattamaan edunsaajille maksettavien etuuksien jatkuminen ja vastattava jäsenten kertyneistä eläkeoikeuksista aiheutuvista sitoumuksista.
- (27) Laitosten kattamat riskit eroavat suuresti jäsenvaltioissa. Sen vuoksi kotijäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus laskea vakuutustekninen vastuuvelka tässä direktiivissä säädettyjä sääntöjä täydentävien ja niitä yksityiskohtaisempien sääntöjen mukaisesti.
- (28) Vakuutusteknisen vastuuvelan kattaminen riittävillä ja sopivilla varoilla suojaa eläkejärjestelmän jäsenten ja edunsaajien edut, jos laitokselle maksuosuuksia maksava yritys tulee maksukyvyttömäksi. Erityisesti rajat ylittävän toiminnan ollessa kyseessä jäsenvaltioissa sovellettavien valvontaperiaatteiden vastavuoroinen tunnustaminen edellyttää, että vakuutustekninen vastuuvelka katetaan täysin ja jatkuvasti.
- (29) Jos laitos ei harjoita rajat ylittävää toimintaa, jäsenvaltioiden olisi voitava sallia vastuuvajaus sillä edellytyksellä, että laaditaan suunnitelma täysimääräisen rahoittamisen takaamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY⁽¹⁾ soveltamista.
- (30) Useissa tapauksissa rahoittava yritys voisi ammatillieläkkeitä tarjoavan laitoksen sijasta joko kattaa kaikki biometriset riskit tai taata tietyt edut taikka sijoitusten tuottavuuden. Joissakin tapauksissa ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos kuitenkin itse tarjoaa kyseisen turvan tai takuut, ja rahoittava yritys täyttää velvoitteensa maksamalla tarvittavat maksuosuudet. Näissä tapauksissa tarjottavat tuotteet ovat henkivakuutusyhtiöiden tarjoamien tuotteiden kaltaisia, minkä vuoksi kyseisiltä laitoksilta olisi vaadittava vähintään yhtä suuria omia lisävaroja kuin henkivakuutusyhtiöiltä.
- (31) Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset ovat erittäin pitkän aikavälin sijoittajia. Näiden laitosten varoja ei voida yleensä käyttää muihin tarkoituksiin kuin eläke-etuuksien tarjoamiseen. Jäsenten ja edunsaajien etujen suojaamiseksi riittävästi laitosten olisi voitava valita varojensa sijoittamisessa tapa, joka parhaiten soveltuu niiden vastuiden luonteeseen ja keston. Näiden syiden vuoksi tehokas valvonta on tarpeen, ja sijoittamista koskeviin sääntöihin on sovellettava lähestymistapaa, joka tarjoaa laitoksille riittävästi joustavuutta varmimmasta ja tehokkaimmasta sijoituspolitiikasta päättämiseen ja velvoittaa ne toimimaan varovaisesti. Varovaisuusperiaatteen noudattaminen edellyttää siksi kunkin ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavan laitoksen jäsenistön rakenteen mukaan sovitettua sijoituspolitiikkaa.
- (32) Valvontamenetelmissä ja -käytännöissä on eroja jäsenvaltioiden välillä. Sen vuoksi jäsenvaltioille olisi annettava jonkin verran harkintavaltaa sen suhteen, millaisia sijoittamista koskevia sääntöjä ne asettavat alueelleen sijoitautuneille laitoksille. Näillä säännöillä ei kuitenkaan saa rajoittaa pääoman vapaata liikkuvuutta, elleivät ne ole perusteltuja varovaisuussyistä.
- (33) Koska ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset ovat erittäin pitkän aikavälin sijoittajia, joiden maksuvalmiusriskit ovat vähäisiä, niillä on mahdollisuus sijoittaa osakkeiden kaltaiseen vähemmän likvidiin varallisuuteen samoin kuin riskipääomamarkkinoille varovaisuusperiaatetta noudattaen. Lisäksi ne voivat hyötyä kansainvälisen hajauttamisen eduista. Sijoittamista osakkeisiin, riskipääomamarkkinoihin ja muihin valuuttoihin kuin niihin, joissa vastuut ovat, ei siksi tulisi rajoittaa kuin varovaisuussyistä.

⁽¹⁾ EYVL L 283, 28.10.1980, s. 23. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/74/EY (EYVL L 270, 8.10.2002, s. 10).

- (34) Jos ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos kuitenkin harjoittaa rajat ylittävää toimintaa, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää sitä noudattamaan tiettyjä enimmäismääriä sijoituksissa, jotka kohdistuvat osakkeisiin ja vastaaviin välineisiin, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, sekä saman yrityksen liikkeeseen laskemiin osakkeisiin ja muihin välineisiin tai muun valuutan määräisiin varoihin, edellyttäen, että kyseisiä sääntöjä sovelletaan myös vastaanottavaan jäsenvaltioon sijoittautuneisiin laitoksiin.
- (35) Rajoittamalla ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten vapautta valita itselleen asianmukaisen luvan toiminnalleen saanut omaisuudenhoitaja estetään kilpailua sisämarkkinoilla, minkä vuoksi tällaiset rajoitukset olisi poistettava.
- (36) Laitoksilla olisi oltava mahdollisuus tarjota palvelujaan muissa jäsenvaltioissa, rajoittamatta kuitenkaan eläkejärjestelmiä koskevan kansallisen sosiaali- ja työlaainsäädännön soveltamista, mukaan lukien pakollinen jäsenyys ja työehtosopimusten vaikutukset. Laitosten olisi sallittava vastaanottaa rahoitusta muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta yrityksiltä sekä hoitaa eläkejärjestelmiä, joissa on jäseniä useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta. Näin näille laitoksille tarjottaisiin merkittäviä mittakaavaetuja, parannettaisiin toimialan kilpailukykyä yhteisössä ja helpotettaisiin työvoiman liikkuvuutta. Tämä edellyttää toiminnan vakautta koskevien normien vastavuoroista tunnustamista. Vakautta koskevien normien asianmukaista täytäntöönpanoa olisi kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valvottava, jollei toisin määrätä.
- (37) Yhdessä jäsenvaltiossa toimivan laitoksen olisi voitava hallinnoida toisessa jäsenvaltiossa sovittua ammatillista lisäeläkejärjestelmää noudattaen samalla vastaanottavan jäsenvaltion voimassa olevaa sosiaali- ja työlaainsäädäntöä siltä osin kuin se koskee ammatillisia lisäeläkkeitä, esimerkiksi eläke-etuuksien määrittämistä ja maksamista sekä eläkeoikeuksien siirrettävyyttä.
- (38) Kun eläkejärjestelmä on jossakin suhteessa rajattu, tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan erikseen kyseisen rajatun järjestelmän osalta.
- (39) On tärkeää säätää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisestä valvontayhteistyöstä sekä näiden viranomaisten ja komission välisestä muusta yhteistyöstä.

Tehtäviensä hoitamista varten ja tämän direktiivin johdonmukaisen ja oikea-aikaisen soveltamisen mahdollistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava toisilleen tämän direktiivin säännösten soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Komissio on ilmoittanut aikovansa asettaa valvontakomitean kannustaakseen kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä, koordinaatiota ja mielipiteiden vaihtoa sekä edistääkseen tämän direktiivin johdonmukaista soveltamista.

- (40) Suunnitellun toiminnan tavoitetta eli ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset kattavan yhteisön oikeudellisen kehyksen luomista ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET SEURAAVAN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin. Jos kansallisen lainsäädännön mukaan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavilla laitoksilla ei ole oikeushenkilöyttä, jäsenvaltioiden on sovellettava tätä direktiiviä joko niihin laitoksiin tai, jollei 2 kohdasta muuta johdu, niihin hyväksyttyihin yhteisöihin, jotka vastaavat kyseisten laitosten hallinnoinnista ja toimivat niiden puolesta.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

- a) sosiaaliturvajärjestelmiä hallinnoiviin laitoksiin, jotka kuuluvat asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾ ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 ⁽²⁾ soveltamisalaan;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä (EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1386/2001 (EYVL L 187, 10.7.2001, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 574/72, annettu 21 päivänä maaliskuuta 1972, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä (EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 410/2002 (EYVL L 62, 5.3.2002, s. 17).

- b) laitoksiin, jotka kuuluvat direktiivin 73/239/ETY⁽¹⁾, direktiivin 85/611/ETY⁽²⁾, direktiivin 93/22/ETY⁽³⁾, direktiivin 2000/12/EY⁽⁴⁾ ja direktiivin 2002/83/EY⁽⁵⁾ soveltamisalaan;
- c) laitoksiin, jotka toimivat jakoperiaatteella;
- d) laitoksiin, joissa rahoittavien yritysten työntekijöillä ei ole laillista oikeutta etuuksiin ja joissa rahoittava yritys voi milloin tahansa lunastaa varat takaisin täyttämättä välttämättä eläke-etuuksien maksamista koskevia velvoitteita;
- e) yhtiöihin, jotka muodostavat kirjanpidollisia varauksia maksaakseen työntekijöille eläke-etuuksia.

3 artikla

Soveltaminen sosiaaliturvajärjestelmiä hoitaviin laitoksiin

Ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset, jotka hoitavat myös sellaisia pakollisia työeläkejärjestelmiä, joiden katsotaan olevan asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 574/72 piiriin kuuluvia sosiaaliturvajärjestelmiä, kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan ei-pakollisia, ammatillisia lisäeläkkeitä koskevan liiketoiminnan osalta. Tällöin vastuut ja vastaavat varat on pidettävä erillään muista liiketoiminnoista eikä niitä saa siirtää sellaisiin pakollisiin eläkejärjestelmiin, joiden katsotaan olevan sosiaaliturvajärjestelmiä, tai päinvas-toin.

4 artikla

Vapaaehtoinen soveltaminen direktiivin 2002/83/EY piiriin kuuluviin laitoksiin

Kotijäsenvaltiot voivat päättää soveltaa tämän direktiivin 9—16 artiklan ja 18—20 artiklan säännöksiä direktiivin 2002/83/EY piiriin kuuluvien vakuutusyritysten ammatillisia lisäeläkkeitä koskevaan liiketoimintaan. Tällöin kaikki vastaavat varat ja vastuut on pidettävä erillään muista liiketoiminnoista ja niitä on hallinnoitava ja ne on järjesteltävä erillään muista vakuutus-yritysten toiminnoista ilman siirtomahdollisuutta.

Tällaisessa tapauksessa ja vain siltä osin, mikä koskee yritysten ammatillisia lisäeläkkeitä koskevia liiketoimintoja, vakuutusyri-tyksiin ei sovelleta direktiivin 2002/83/EY 20—26, 31 ja 36 artiklaa.

⁽¹⁾ Ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/ETY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1973, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuu-
tuksen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutet-
tuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/13/EY (EYVL L 77, 20.3.2002, s. 17).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 85/611/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoit-
tavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutet-
tuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/108/EY (EYVL L 41, 13.2.2002, s. 35).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 93/22/ETY, annettu 10 päivänä toukokuuta 1993, sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla (EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutet-
tuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/64/EY (EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/12/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, luottolaitosten liiketoiminnan aloitta-
misesta ja harjoittamisesta (EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1). Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2000/28/EY (EYVL L 275, 27.10.2000, s. 37).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, henkivakuutuksesta (EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1).

Kotijäsenvaltion on varmistettava, että joko toimivaltaiset viran-
omaiset tai direktiivin 2002/83/EY kattamien vakuutusyritysten
valvonnasta vastaavat viranomaiset tarkastavat osana valvonta-
tehtäväänsä, että ammatillisia lisäeläkkeitä koskevat liiketo-
minnot on erotettu selkeästi muista liiketoiminnoista.

5 artikla

Pienet eläkelaitokset ja lakisääteiset järjestelmät

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tätä direktiiviä tai
osia siitä 19 artiklaa lukuun ottamatta niiden alueille sijoittautu-
neeseen laitokseen, joka hallinnoi eläkejärjestelmiä, joilla on
yhteensä alle 100 jäsentä. Jollei 2 artiklan 2 kohdasta muuta
johdu, kyseisille laitoksille on kuitenkin annettava oikeus
soveltaa tätä direktiiviä vapaaehtoisesti. Mitä 20 artiklassa
säädetään, voidaan soveltaa ainoastaan, jos tämän direktiivin
kaikkia muita säännöksiä sovelletaan.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 9—17 artiklaa
laitoksiin, jotka tarjoavat ammatillisia lisäeläkkeitä lain nojalla
ja viranomaisen takaamina. Mitä 20 artiklassa säädetään,
voidaan soveltaa ainoastaan, jos tämän direktiivin kaikkia muita
säännöksiä sovelletaan.

6 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavalla laitoksella' tai 'laitok-
sella' laitoksen oikeudellisesta muodosta riippumatta laitosta,
joka toimii rahastointiperiaatteella, joka on perustettu
erillään rahoittavista yrityksistä tai toimialoista ja jonka
tehtävänä on tarjota työhön perustuvia eläke-etuuksia sopi-
muksen tai sovitun sitoumuksen perusteella, jotka on tehty

— työnantajan (työnantajien) ja työntekijän (työntekijöiden)
tai heidän edustajiensa välillä, tai

— itsenäisten ammatinharjoittajien kanssa kotijäsenval-
tioiden ja vastaanottavien jäsenvaltioiden lainsäädännön
mukaisesti yksilöllisesti tai kollektiivisesti,

ja jonka toiminta johtuu suoraan tästä tehtävästä;

- b) 'eläkejärjestelmällä' sopimusta, muuta perustamiskirjaa
("trust deed") tai sääntöjä, jossa tai joissa määritellään
myönnettävät eläke-etuudet ja niiden myöntämisedelly-
tykset;

- c) 'rahoittavalla yrityksellä' ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavalle
laitokselle maksuosuuksia maksavaa yritystä tai muuta elintä
riippumatta siitä, onko yrityksen osana tai muodostaako sen
yksi tai useampi työnantajana tai itsenäisenä ammatinhar-
joittajana toimiva oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö tai
näiden yhdistelmä;

d) 'eläke-etuuksilla' etuuksia, jotka suoritetaan eläkkeelle pääsyn tai odotettavissa olevan eläkkeelle pääsyn perusteella, tai kyseisten etuuksien lisäksi ja niitä täydentävänä kuoleman tai työkyvyttömyyden tapauksessa tai työskentelyn keskeytyessä maksettavia etuuksia, taikka sairastapauksessa, varojen puutteessa tai kuolemantapauksessa myönnettäviä lisätukia tai palveluja; eläkkeelläoloajan taloudellisen turvan mahdollistamiseksi näitä etuuksia maksetaan tavallisesti koko jäljellä olevan elinajan; niitä voidaan kuitenkin maksaa myös määräaikaisesti tai kertasuorituksena;

e) 'jäsenellä' henkilöä, joka on nyt tai tulevaisuudessa ammatillisen toimintansa perusteella oikeutettu eläke-etuuksiin eläkejärjestelmän määräysten mukaisesti;

f) 'edunsaajalla' henkilöä, joka nauttii eläke-etuuksia;

g) 'toimivaltaisella viranomaisella' kansallista viranomaista, joka on nimetty hoitamaan tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviä;

h) 'biometrisillä riskeillä' kuolemaan, työkyvyttömyyteen ja eliniänodotukseen liittyviä riskejä;

i) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa sijaitsee laitoksen rekisteröity kotipaikka ja keskushallinto tai, jos sillä ei ole rekisteröityä kotipaikkaa, sen keskushallinto;

j) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka ammatillisia lisäeläkkeitä koskevien järjestelmiä koskevaa sosiaali- ja työlaainsäädäntöä sovelletaan rahoittavan yrityksen ja jäsenten väliseen suhteeseen.

7 artikla

Laitoksen toiminta

Jäsenvaltioiden on vaadittava alueelleen sijoittautuneiden laitosten rajoittavan toimintansa eläke-etuuksiin liittyviin sekä tästä toiminnasta johtuviin toimintoihin.

Jos vakuutusyritys hallinnoi ammatillisia lisäeläkkeitä koskevia liiketoimintojaan 4 artiklan mukaisesti pitäen niihin liittyvät varat ja vastuut erillään muista liiketoiminnoista, kyseiset varat ja vastuut rajoitetaan eläke-etuuksiin liittyviin sekä suoraan tästä toiminnasta johtuviin toimintoihin.

8 artikla

Rahoittavan yrityksen ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavan laitoksen erottaminen oikeudellisesti toisistaan

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahoittava yritys ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos on erotettu oikeudellisesti toisistaan, jotta rahoittavan yrityksen mahdollisessa konkurssissa laitoksen varat on suojattu jäsenten ja edunsaajien edun mukaisesti.

9 artikla

Toiminnan edellytykset

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava kaikkien sen alueella sijaitsevien laitosten osalta, että

a) toimivaltainen valvonnasta vastaava viranomainen on kirjannut laitoksen kansalliseen rekisteriin tai laitos on hyväksytty; jos kyseessä on 20 artiklassa tarkoitettu rajatylittävä toiminta, rekisterissä on myös ilmoitettava jäsenvaltiot, joissa laitos toimii;

b) laitosta johtavat tosiasiallisesti hyvämaineiset henkilöt, jotka itse täyttävät ammattipätevyyttä ja kokemusta koskevat edellytykset tai joiden palveluksessa on tarvittavan ammattipätevyyden ja kokemuksen omaavia neuvonantajia;

c) kaikkien laitoksen hallinnoimien eläkejärjestelmien toimintaa varten on olemassa asianmukaisesti asetetut säännöt ja että jäsenet ovat saaneet riittävästi tietoa näistä säännöistä;

d) vakuutusmatemaatikko tai muussa tapauksessa alan asiantuntija, myös tilintarkastaja, laskee ja vahvistaa koko vakuutusteknisen vastuuvelan kansallisen lainsäädännön mukaisesti kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien vakuutusmatemaattisten menetelmien mukaisesti;

e) jos rahoittava yritys takaa eläke-etuuksien maksamisen, se sitoutuu säännölliseen rahoitukseen;

f) jäsenille tiedotetaan riittävästi eläkejärjestelmän ehdoista, erityisesti

i) eläkejärjestelmän osapuolten oikeuksista ja velvollisuuksista,

ii) eläkejärjestelmään liittyvistä rahoituksellisista, teknisistä ja muista riskeistä, ja

iii) kyseisten riskien luonteesta ja jakautumisesta.

2. Jäsenvaltiot voivat toissijaisuusperiaate ja kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien tarjoamien eläke-etujen laajuus huomioon ottaen säätää, että jäsenille tarjotaan lisäetuutena mahdollisuutta eliniänodotukseen ja työkyvyttömyyteen liittyvien riskien ja perhe-eläkkeen kattamiseen sekä takuita maksettujen osuuksien palauttamista varten, jos työnantajat ja työntekijät tai heidän edustajansa niin sopivat.

3. Kukin jäsenvaltio voi asettaa alueelleen sijoittautuneen laitoksen toiminnalle muita edellytyksiä sen varmistamiseksi, että jäsenten ja edunsaajien edut suojataan riittävästi.

4. Kukin jäsenvaltio voi sallia tai vaatia, että sen alueelle sijoittautuneet laitokset siirtävät laitoksen hallinnon kokonaan tai osittain muille yhteisöille, jotka toimivat kyseisten laitosten puolesta.

5. Kun kyse on 20 artiklassa tarkoitetusta rajatylittävistä toiminnasta, laitokselta edellytetään kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ennakolta myöntämää lupaa.

10 artikla

Vuositilinpäätös ja vuosikertomus

Kunkin jäsenvaltion on vaadittava, että kaikki sen alueelle sijoitautuneet laitokset laativat vuositilinpäätöksen ja vuosikertomuksen, joissa otetaan huomioon jokainen laitoksen hallinnoima eläkejärjestelmä, ja tarvittaessa kunkin eläkejärjestelmän tilinpäätöksen ja vuosikertomuksen. Vuositilinpäätöksen ja vuosikertomuksen on annettava oikea ja riittävä kuva laitoksen varoista, vastuista ja rahoitusasemasta. Vuositilinpäätöksen ja vuosikertomuksessa olevien tietojen on oltava keskenään yhtäpitäviä, kattavia ja selkeitä sekä valtuutettujen henkilöiden asianmukaisesti kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksymiä.

11 artikla

Järjestelmän jäsenille ja edunsaajille annettavat tiedot

1. Eläkejärjestelmän luonteesta riippuen kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että jokainen sen alueelle sijoittautunut laitos antaa vähintään tässä artiklassa tarkoitetut tiedot.

2. Jäsenten ja edunsaajien sekä tarvittaessa heidän edustajiensa on saatava:

- a) pyynnöstä 10 artiklassa tarkoitettu tilinpäätös ja vuosikertomus; ja jos laitos vastaa useammasta kuin yhdestä järjestelmästä, kunkin eläkejärjestelmän tilinpäätös ja vuosikertomus; ja
- b) kohtuullisen ajan kuluessa kaikki eläkejärjestelmän sääntöihin tehtäviä muutoksia koskevat olennaiset tiedot.

3. Sijoituspolitiikan periaatteita koskevan 12 artiklassa tarkoitetun selvityksen on oltava pyynnöstä järjestelmän jäsenten ja edunsaajien sekä tarvittaessa heidän edustajiensa saatavilla.

4. Kunkin jäsenen on myös saatava pyynnöstä yksityiskohtaista ja todellista tietoa:

- a) tarvittaessa eläke-etuuksien tavoitetasosta;
- b) etuuksien tasosta työsuhteen päättyessä;
- c) mahdollisista sijoitusvaihtoehdoista ja kulloisestakin sijoitusalkusta sekä riskiasemasta ja sijoituksiin liittyvistä kustannuksista, jos jäsen vastaa sijoitusriskistä;
- d) yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat eläkeoikeuksien siirtämistä toiseen ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaan laitokseen siinä tapauksessa, että työsuhte päättyy.

Jäsenille toimitetaan vuosittain lyhyt selvitys laitoksen tilanteesta sekä heille kertyneiden etuuksien rahoituksen vallitsevasta tasosta.

5. Kunkin edunsaajan on saatava eläkkeelle jädessään tai muiden etuuksien erääntyessä asianmukaista tietoa niistä etuuksista, joihin hän on oikeutettu, ja vastaavista maksuvaihtoehdoista.

12 artikla

Sijoituspolitiikan periaatteita koskeva selvitys

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että jokainen sen alueella sijaitseva laitos laatii sijoituspolitiikan periaatteita koskevan kirjallisen selvityksen ja tarkistaa sitä vähintään joka kolmas vuosi. Selvitystä on tarkistettava ilman viivytystä kaikkien merkittävien sijoituspolitiikkaa koskevien muutosten jälkeen. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kyseiseen selvitykseen sisältyvät ainakin käytetyt sijoitusriskien mittaamis- ja hallintamenetelmät ja strategia, jota noudattaen laitos on jakanut sijoittamansa varat ottaen huomioon eläkevastuiden luonteen ja keston.

13 artikla

Toimivaltaisille viranomaisille toimitettavat tiedot

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikkien sen alueella sijaitsevien laitosten osalta tarvittavat valtuudet ja keinot:

- a) vaatia laitosta, sen hallituksen jäseniä ja muita johtajia tai laitosta valvovia johtajia tai henkilöitä toimittamaan sille tietoa kaikista laitoksen liiketoimintaan liittyvistä seikoista tai kaikki laitoksen liiketoimintaan liittyvät asiakirjat;
- b) valvoa laitoksen ja muiden yritysten tai laitosten välisiä suhteita, kun toimintoja siirretään kyseisille yrityksille tai laitoksille (ulkoistaminen), joilla on vaikutusta laitoksen taloudelliseen asemaan tai jotka ovat keskeisiä tehokkaan valvonnan kannalta;
- c) saada säännöllisesti selvitys sijoituspolitiikkaa koskevista periaatteista, tilinpäätös ja vuosikertomus sekä kaikki valvonnan kannalta välttämättömät asiakirjat. Näitä voisivat olla seuraavanlaiset asiakirjat:
 - i) sisäiset osavuositarkastukset;
 - ii) vakuutusmatemaattiset arviot ja yksityiskohtaiset oletukset;
 - iii) varojen ja vastuiden vastaavuutta koskevat ("asset-liability")-selvitykset;
 - iv) todisteet sijoituspolitiikkaa koskevien periaatteiden noudattamisesta;
 - v) todisteet suunnitelmien mukaisesta maksuosuuksien suorittamisesta;
 - vi) edellä 10 artiklassa tarkoitetusta tilintarkastuksesta vastaavien henkilöiden kertomukset;
- d) suorittaa tarkastuksia paikalla laitoksen toimitiloissa ja tarvittaessa ulkoistettujen toimintojen osalta ja tarkastaa, noudatetaanko toiminnassa valvontasääntöjä.

14 artikla

15 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet puuttua toimintaan ja tehtävät

1. Toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että jokaisella niiden alueella sijaitsevalla laitoksella on asianmukainen hallinto- ja kirjanpitojärjestelmä sekä riittävä sisäinen tarkastusmenettely.

2. Toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet toteuttaa minkä tahansa niiden alueella sijaitsevan laitoksen osalta tai laitosta johtaviin henkilöihin nähden kaikki tarvittavat toimenpiteet, tarvittaessa myös hallinnolliset ja taloudelliset toimenpiteet, joilla voidaan välttää tai korjata jäsenten ja edunsaajien etuja vaarantavat epäkohdat.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös rajoittaa yrityksen varojen vapaata käyttämistä tai kieltää sen kokonaan, erityisesti kun

a) laitos ei ole muodostanut riittävää koko liiketoimintansa käsittävää vakuutusteknistä vastuuvulkaa tai sen varat ovat riittämättömät kattamaan vakuutustekninen vastuuvulka; tai

b) laitos ei enää täytä lakisääteisiä omia varoja koskevia vaatimuksia.

3. Jäsenten ja edunsaajien etujen suojaamiseksi toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää alueellaan sijaitsevan laitoksen toiminnasta vastaavien henkilöiden kotijäsenvaltion lain mukaisen toimivallan kokonaan tai osittain erityiselle edustajalle, joka on sopiva käyttämään tätä toimivaltaa.

4. Toimivaltainen viranomainen voi rajoittaa alueellaan sijaitsevan laitoksen toimintaa tai kieltää sen kokonaan, erityisesti, jos

a) laitos ei suoja jäsenten ja edunsaajien etuja asianmukaisesti;

b) laitos ei enää täytä toiminnalle asetettuja edellytyksiä;

c) laitos laiminlyö vakavasti siihen sovellettavan säännösten mukaan sille kuuluvia velvoitteita;

d) laitos ei rajatylittävässä toiminnassaan noudata ammatillisiin lisäeläkkeisiin sovellettavia vastaanottavan jäsenvaltion sosiaali- ja työlaainsäädännön vaatimuksia.

Laitoksen toiminnan kieltävä päätös on perusteltava yksityiskohtaisesti ja annettava tiedoksi kyseiselle laitokselle.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin mukaisesti annettuihin lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin perustuvista laitoista koskevista päätöksistä voidaan valittaa tuomioistuimeen.

Vakuutustekninen vastuuvulka

1. Kotijäsenvaltion on varmistettava, että ammatillisia lisäeläkkeitä koskevia järjestelmiä hallinnoivat laitokset muodostavat koko ajan kaikkiin eläkejärjestelmiinsä nähden niiden olemassa olevien eläkesopimusten rahoituksellisia sitoumuksia vastaavat riittävät vastuut.

2. Kotijäsenvaltion on varmistettava, että ammatillisia lisäeläkkeitä koskevia järjestelmiä hallinnoivat laitokset, silloin kun ne tarjoavat suojan biometristen riskien varalle ja/tai takaavat joko sijoituksen tuottavuuden tai tietyn etuuksien tason, muodostavat kaikkien näiden eläkejärjestelmien osalta riittävän vakuutusteknisen vastuuvulan.

3. Vakuutustekninen vastuuvulka on laskettava vuosittain. Kotijäsenvaltio voi kuitenkin sallia, että se lasketaan kolmen vuoden välein, jos laitos toimittaa jäsenille ja/tai toimivaltaiselle viranomaiselle todistuksen tai selvityksen välivuosina tapahtuneista muutoksista. Todistuksesta tai selvityksestä on käytävä ilmi vakuutusteknisen vastuuvulan mukautettu kehitys ja katettavissa riskeissä tapahtuneet muutokset.

4. Vakuutusmatemaatikon tai muun alan asiantuntijan, esimerkiksi tilintarkastajan, on kansallisen lainsäädännön mukaisesti laskettava ja vahvistettava kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien vakuutusmatemaattisten menetelmien perusteella vakuutustekninen vastuuvulka seuraavia periaatteita noudattaen:

a) vakuutusteknisen vastuuvulan vähimmäismäärä lasketaan riittävän varovaisen vakuutusmatemaattisen menetelmän avulla ottaen huomioon kaikki etuuksia ja maksuosuuksia koskevat sitoumukset laitoksen eläkejärjestelyjen mukaisesti. Vastuuvulan on sekä oltava riittävä edunsaajille jo maksettavien eläkkeiden ja etuuksien maksamiseksi vastakin että vastattava jäsenille kertyneistä eläkeoikeuksista syntyviä sitoumuksia. Myös taloudelliset ja vakuutusmatemaattiset oletukset vastuiden arvioimiseksi on valittava varovaisuutta noudattaen, ottaen tarvittaessa huomioon kohtuullinen marginaali epäedullisten poikkeamien osalta;

b) käytettävä enimmäiskorkokanta valitaan varovaisuutta noudattaen ja vahvistetaan kotijäsenvaltion mahdollisten asianomaisten sääntöjen mukaisesti. Tällainen varovainen korkokanta määritetään ottaen huomioon:

— laitoksen vastaavien varojen tuotto ja sijoitusten tuleva tuotto, ja/tai

— korkealaatuisten tai valtion joukkovelkakirjalainojen markkinatuotto;

c) vakuutusteknisen vastuuvulan arvioinnissa käytettyjen biometristen taulukoiden on perustuttava varovaisuusperiaatteeseen, jolloin otetaan huomioon jäsenryhmien ja eläkejärjestelmien tärkeimmät erityispiirteet, erityisesti asiaan liittyvien riskien odotetut muutokset;

d) vakuutusteknisen vastuuvelan arviointimenetelmän ja -perusteiden on yleensä oltava samat tilikaudesta toiseen. Niiden muuttaminen voi kuitenkin olla perusteltua, jos olettamusten perustana oleva lainsäädäntö taikka väestörakenteellinen tai taloudellinen tilanne muuttuu.

5. Kotijäsenvaltio voi asettaa vakuutusteknisen vastuuvelan laskemiselle täydentäviä yksityiskohtaisempia edellytyksiä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että jäsenten ja edunsaajien edut suojataan asianmukaisesti.

6. Vakuutusteknisen vastuuvelan laskemista koskevien sääntöjen yhdenmukaistamisen jatkamiseksi siltä osin kuin se on perusteltua — erityisesti korkokanta ja muut vakuutusteknisen vastuuvelan tasoon vaikuttavat oletukset huomioon ottaen — komissio antaa joka toinen vuosi tai jäsenvaltion sitä pyytäessä kertomuksen tilanteesta rajatylittävän toiminnan kehityksessä.

Komissio ehdottaa tarvittavia toimia eritasoisten korkokantojen aiheuttamien mahdollisten vääristymien ehkäisemiseksi ja järjestelmien edunsaajien ja jäsenten etujen suojaamiseksi.

16 artikla

Vakuutustekninen vastuuvélka ja rahoitus

1. Kotijäsenvaltion on edellytettävä, että kullakin eläkelaitoksella on aina riittävästi asianmukaisia varoja kaikkia sen hallinnoimia eläkejärjestelmiä koskevan vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi.

2. Kotijäsenvaltio voi sallia, että laitoksen varat ovat rajoitetun ajan vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseen riittämättömät. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että laitos tekee konkreettisen ja toteuttamiskelpoisen tervehdyttämissuunnitelman sen varmistamiseksi, että 1 kohdan vaatimus jälleen täyttyy. Suunnitelmaa koskevat seuraavat edellytykset:

a) laitoksen on laadittava konkreettinen ja toteuttamiskelpoinen suunnitelma koko vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi tarvittavien varojen määrän palauttamiseksi määräajassa. Suunnitelman on oltava jäsenten tai tarvittaessa heidän edustajiensa saatavilla ja/tai sille on saatava kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntä;

b) suunnitelmaa laadittaessa on otettava huomioon laitoksen tilanne, erityisesti varallisuuden ja velkojen vastaavuus ("asset-liability"), riskiprofiili, maksuvalmius, eläke-etuuksien saamiseen oikeutettujen jäsenten ikärakenne, perusteilla olevat järjestelmät ja vailla rahoitusta olevien tai osittaiseen rahoitukseen perustuvien järjestelmien muuttaminen täysin rahastoiduiksi järjestelmiksi;

c) jos eläkejärjestelmä lopetetaan edellä tässä kohdassa tarkoitettun ajan kuluessa, laitoksen on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Laitoksen on laadittava

suunnitelma siitä, miten se aikoo siirtää varansa sekä vastaavat vastuunsa toiselle rahoituslaitokselle tai muulle vastaavalle elimelle. Suunnitelma on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja suunnitelman pääsisältö on toimitettava jäsenten tai tarvittaessa heidän edustajiensa saataville luottamuksellisuuspäätteen mukaisesti.

3. Jos kyseessä on 20 artiklassa tarkoitettu rajatylittävä toiminta, vakuutustekninen vastuuvélka on katettava täysin ja jatkuvasti kaikkien laitoksen hallinnoimien eläkejärjestelmien osalta. Jos nämä edellytykset eivät täyty, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on puututtava toimintaan 14 artiklan mukaisesti. Tämän edellytyksen täyttämiseksi kotijäsenvaltio voi vaatia varojen ja vastuiden pitämistä erillään muista liiketoiminnoista.

17 artikla

Lakisääteiset omat varat

1. Kotijäsenvaltion on varmistettava, että jos laitos itse eikä rahoittava yritys takaa biometrisen riskin, sijoitustoiminnan tuoton tai etuuksien tietyn tason, eläkejärjestelmiä hallinnoivilla laitoksilla on jatkuvasti puskurina toimivia ylimääräisiä varoja, jotka ylittävät vakuutusteknisen vastuuvelan. Puskurin koon on oltava riskityypin ja varojen rakenteen mukainen kaikkien laitoksen hallinnoimien järjestelmien osalta. Näitä varoja ei saa sitoa ennakoituihin vastuisiin, vaan ne toimivat varmuuspääomana, joilla puskuroidaan odotettujen ja toteutuneiden kulujen ja tuottojen eroja.

2. Ylimääräisten varojen vähimmäismäärän laskemiseen on sovellettava direktiivin 2002/83/EY 27 ja 28 artiklassa säädettyjä sääntöjä.

3. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei kuitenkaan estä jäsenvaltioita vaatimasta alueellaan sijaitsevilta laitoksilta lakisääteisiä omia varoja tai säättämistä yksityiskohtaisemmista säännöistä edellyttäen, että ne ovat varovaisuussyistä perusteltuja.

18 artikla

Sijoittamista koskevat säännöt

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että niiden alueelle sijoitautuneet eläkelaitokset tekevät sijoituksensa varovaisuusperiaatetta noudattaen ja erityisesti seuraavien sääntöjen mukaisesti:

a) Varat sijoitetaan jäsenten ja edunsaajien parhaan edun mukaan. Mahdollisessa eturistiriitatapauksessa laitos tai sen sijoitussalkkua hoitava yksikkö varmistaa, että sijoitukset tehdään pelkästään jäsenten ja edunsaajien edun mukaisesti.

- b) Varat sijoitetaan siten, että varmistetaan sijoitussalkun suojaus, laadukkuus, likvidiys ja tuottavuus kokonaisuutena.

Vakuutusteknisen vastuuvelan kattamiseksi tarkoitetut varat on sijoitettava asianmukaisella tavalla ottaen huomioon odotettavissa olevien vastaisten eläke-etuuksien luonne ja kesto.

- c) Varat on sijoitettava pääasiallisesti säänneltyihin markkinoihin. Sijoitukset varoihin, joita ei ole otettu kaupan käynnin kohteeksi säännellyillä rahoitusmarkkinoilla, on joka tilanteessa pidettävä varovaisuuden edellyttämällä tasolla.
- d) Johdannaisiin tehdyt sijoitukset ovat mahdollisia sikäli kuin ne osaltaan pienentävät sijoitusriskiä tai helpottavat sijoitusten tehokasta hoitoa. Ne on arvostettava varovaisesti ottaen huomioon kohde-etuus ja luettava mukaan laitoksen varoja arvostettaessa. Laitoksen on myös vältettävä liiallista yhteen vastapuoleen ja muita johdannaisoperaatioihin liittyviä riskejä.
- e) Varat hajautetaan riittävästi, jotta vältetään liiallinen riippuvuus jostakin yksittäisestä varojen lajista, liikkeeseenlaskijasta tai yritysryhmittymästä ja sijoitussalkun riskien kasautuminen kokonaisuutena.

Sijoitukset saman liikkeeseenlaskijan tai samaan ryhmään kuuluvien liikkeeseenlaskijoiden varoihin eivät saa asettaa laitosta alttiiksi liialliselle riskien keskittymiselle.

- f) Rahoittavaan yritykseen tehtävät sijoitukset eivät saa ylittää viittä prosenttia koko sijoitussalkusta, ja kun rahoittava yritys kuuluu ryhmään, rahoittavan yrityksen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yritykseen tehtävät sijoitukset eivät saa ylittää kymmentä prosenttia sijoitussalkusta.

Kun laitoksen rahoittajana on useita yrityksiä, sijoitukset rahoitaviin yrityksiin on tehtävä varovaisuusperiaatetta noudattaen ja ottaen huomioon varojen riittävä hajauttaminen.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta e ja f alakohdassa mainittuja vaatimuksia valtion joukkovelkakirjalainoihin tehtäviin sijoituksiin.

2. Kotijäsenvaltion on kiellettävä laitokselta lainanotto tai kolmannen osapuolen puolesta takaajana toimiminen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin antaa laitokselle luvan lainanottoon maksuvalmiuden vuoksi ja tilapäisesti.

3. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia alueellaan sijaitsevia laitoksia sijoittamaan tiettyntyyppisiin omaisuuslajeihin.

4. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa alueellaan sijaitsevan eläkelaitoksen tai sen omaisuudenhoitajan sijoituspäätöksille ennakko- hyväksyntä- tai ilmoittamisvaatimusta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 12 artiklan soveltamista.

5. Jäsenvaltiot voivat 1—4 kohdassa esitettyjen säännösten mukaisesti asettaa alueellaan sijaitseville laitoksille yksityiskoh- taisempia sääntöjä, määrälliset säännöt mukaan lukien, jotka ovat perusteltuja laitosten hallinnoimien erilaisten eläkejärjestel- mien vuoksi, sekä edellyttäen että niitä voidaan perustella varo- vaisuudella.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa erityisesti neuvoston direktiivissä 2002/83/EY esitetyn kaltaisia sijoittamista koskevia säännöksiä.

Jäsenvaltiot eivät saa kuitenkaan estää laitoksia:

a) sijoittamasta enintään 70 prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan katteena olevista varoista tai koko niitä järjes- telmiä koskevasta sijoitussalkusta, joissa jäsenet vastaavat sijoitusriskeistä, osakkeisiin, osakkeita vastaaviin vaihtokel- pisiin arvopapereihin ja yritysten liikkeeseenlaskemiin joukkovelkakirjalainoihin, joilla käydään kauppaa säännel- lyillä markkinoilla, ja päättämistä näiden arvopapereiden suhteellisesta painoarvosta sijoitussalkussa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa alemmaa enimmäismäärää laitok- siin, jotka tarjoavat eläketuotteita, joihin liittyy pitkän aika- välin korkotakuu, vastaavat sijoitusriskistä ja tarjoavat itse takuun, edellyttäen että se on perusteltua varovaisuussyistä;

b) sijoittamasta enintään 30 prosenttia vakuutusteknisen vastuuvelan katteena olevista varoista sellaisiin varoihin, jotka ovat eri valuutassa kuin vastuut;

c) sijoittamasta riskipääomamarkkinoille.

6. Mitä 5 kohdassa säädetään, ei poista jäsenvaltioiden oikeutta vaatia alueellaan sijaitsevilta laitoksilta myös yksittäis- tapauksissa tiukempien sijoitussääntöjen soveltamista edel- lyttäen, että perusteena on erityisesti laitoksen vastuut huomioon ottaen vaadittava varovaisuus.

7. Kun kyseessä on 20 artiklassa tarkoitettu rajatylittävä toiminta, kunkin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että laitokseen sovelletaan seu- raavia sääntöjä kotijäsenvaltiossa. Kyseisiä sääntöjä sovelletaan kuitenkin vain laitoksen niiden varojen osalta, jotka vastaavat kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoitettavaa toimintaa. Lisäksi niitä voidaan soveltaa vain, jos samanlaisia tai tiukempia sääntöjä sovelletaan myös vastaanottavassa jäsen- valtiossa sijaitseviin laitoksiin.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut säännöt ovat seu- raavat:

a) laitos saa sijoittaa korkeintaan 30 prosenttia kyseisistä varoista osakkeisiin, muihin osakkeita vastaaviin arvopape- reihin ja joukkovelkakirjoihin, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla, tai laitoksen on sijoitettava vähintään 70 prosenttia varoista osakkeisiin, muihin osak- keita vastaaviin arvopapereihin ja joukkovelkakirjoihin, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla;

b) laitos sijoittaa korkeintaan viisi prosenttia kyseisistä varoista yhden yrityksen osakkeisiin ja muihin osakkeita vastaaviin arvopapereihin, obligaatioihin, joukkovelkakirjoihin ja muihin rahoitus- ja pääomamarkkinavälineisiin, ja enintään kymmenen prosenttia samaan yritysryhmään kuuluvien yritysten osakkeisiin ja muihin osakkeita vastaaviin arvopa- pereihin, obligaatioihin, joukkovelkakirjoihin ja muihin rahoitus- ja pääomamarkkinavälineisiin;

- c) laitos ei saa sijoittaa enempää kuin 30 prosenttia kyseisistä varoista sellaisiin varoihin, jotka ovat eri valuutassa kuin vastuut.

Näiden vaatimusten noudattamiseksi kotijäsenvaltio voi vaatia varojen pitämistä erillään muista liiketoiminnoista.

19 artikla

Omaisuu-den hoito ja säilytys

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää laitoksia nimeämästä sijoitus-salkun hoitajiksi toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita omaisuus-hoitajia, jotka on asianmukaisesti hyväksytty tämän toiminnan harjoittamiseen direktiivien 85/611/ETY, 93/22/ETY, 2000/12/EY ja 2002/83/EY mukaisesti tai joita tarkoitetaan tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa.

2. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa laitoksia nimeämästä varo-jensa säilyttäjäiksi toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita säilytys-yhteisöjä, jotka on asianmukaisesti hyväksytty direktiivin 93/22/ETY tai direktiivin 2000/12/EY mukaisesti tai jotka on hyväksytty direktiivissä 85/611/ETY tarkoitetuiksi omaisuuden-hoitajiksi.

Tässä kohdassa tarkoitettun säännöksen estämättä kotijäsen-valtio voi tehdä säilytysyhtiön tai omaisuudenhoitajan nimeä-misen pakolliseksi.

3. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpi-teet voidakseen kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kieltää 14 artiklan mukaisesti alueellaan sijaitsevan omaisuudenhoi-tajan tai säilytysyhtiön hallussa olevien varojen vapaan käyttä-misen laitoksen kotijäsenvaltion pyynnöstä.

20 artikla

Rajatylyttävä toiminta

1. Jäsenvaltioiden on sallittava alueellaan sijaitsevien yritysten rahoittaa muissa jäsenvaltioissa hyväksyttyjä ammatil-lisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia, sanotun kuitenkaan rajoitta-matta eläkejärjestelmiä koskevan kansallisen sosiaali- ja työ-lainsäädännön soveltamista, pakollinen jäsenyys ja työehto-sopimusten tulokset mukaan lukien. Niiden on myös sallittava, että kyseisen valtion alueella hyväksytyt ammattieläkkeitä tarjoavat laitokset vastaanottavat rahoitusta muiden jäsenval-tioiden alueella sijaitsevilta yrityksiltä.

2. Laitos, joka haluaa vastaanottaa rahoitusta toisen jäsenval-tion alueella sijaitsevalta rahoittavalta yritykseltä, tarvitsee 9 artiklan 5 kohdassa tarkoitettun ennakolta annettavan luvan kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta. Sen on ilmoi-tettava aikomuksestaan vastaanottaa rahoitusta toisen jäsenval-tion alueella sijaitsevalta rahoittavalta yritykseltä sen kotijäsen-valtion toimivaltaisille viranomaisille, jossa se on hyväksytty.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että niiden alueella sijait-sevat laitokset, joille toisen jäsenvaltion alueella sijaitseva yritys on ehdottanut rahoitusta, toimittavat 2 kohdan mukaisen ilmoituksensa yhteydessä seuraavat tiedot:

a) vastaanottava jäsenvaltio tai vastaanottavat jäsenvaltiot;

b) rahoittavan yrityksen nimi;

c) rahoittavaa yritystä varten hoidettavan eläkejärjestelmän pääpiirteet.

4. Kun kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toimi-tetaan 2 kohdan mukainen ilmoitus ja jollei näillä ole syytä epäillä, etteivät laitoksen hallinnollinen rakenne tai taloudel-linen tila taikka laitoksen johtajien hyvä maine tai ammatillinen pätevyys ja kokemus ole vastaanottavan jäsenvaltion asettamien vaatimusten mukaisia, niiden on kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ne saavat kaikki 3 kohdassa tarkoitettut tiedot, toimi-tettava nämä tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava asiasta laitokselle.

5. Ennen kuin laitos ryhtyy hoitamaan järjestelmää rahoit-tavaa yritystä varten toisessa jäsenvaltiossa, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava tarvittaessa kahden kuukauden kuluessa 3 kohdassa tarkoitet-tujen tietojen vastaanottamisesta kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille niistä ammatillisiin eläkkeisiin sovellettavista sosiaali- ja työ-lainsäädännön vaatimuksista, joiden mukaisesti yrityksen rahoittamaa järjestelmää täytyy hallinnoida vastaanot-tavassa jäsenvaltiossa, sekä säännöistä, joita on sovellettava 18 artiklan 7 kohdan sekä tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava nämä tiedot laitokselle.

6. Laitos voi aloittaa yrityksen rahoittaman eläkejärjestelmän hoitamisen vastaanottavassa jäsenvaltiossa ammatillisiin eläkkei-siin vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavan sosiaali- ja työ-lainsäädännön vaatimusten sekä niiden sääntöjen mukaisesti, joita on sovellettava 18 artiklan 7 kohdan ja tämän artiklan 7 kohdan nojalla, saatuaan 5 kohdassa tarkoitettun tiedonannon, tai jos se ei saa kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta tiedonantoa 5 kohdassa säädetyn ajan päätyttyä.

7. Toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan yrityksen rahoittamiin laitoksiin on sovellettava vastaavien jäsenten osalta myös vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kysei-ssä jäsenvaltiossa sijaitseville laitoksille asettamia tiedotusvaati-muksia 11 artiklan mukaisesti.

8. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavan sosiaali- ja työ-lainsäädännön vaatimusten merkittävistä muutoksista, jotka voivat vaikuttaa eläkejärjestelmään siltä osin, kuin se koskee yrityksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa rahoittaman eläkejär-jestelmän toimintaa, sekä 18 artiklan 7 kohdan ja tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti sovellettavien sääntöjen merkittä-vistä muutoksista.

9. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen valvoo, noudattaako laitos toiminnassaan 5 kohdassa tarkoitettuja ammatillisia eläkkeitä koskeviin järjestelmiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavia työ- ja sosiaalilainsäädännön vaatimuksia ja 7 kohdassa tarkoitettuja tiedotusvaatimuksia. Jos tämän valvonnan seurauksena paljastuu väärinkäytöksiä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta välittömästi kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisten on yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisten kanssa toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että laitos lopettaa havaitun työ- ja sosiaalilainsäädännön rikkomisen.

10. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai kotijäsenvaltion asianmukaisten toimenpiteiden puuttumisen vuoksi laitos jatkaa vastaanottavan jäsenvaltion sovellettavien ammattieläkejärjestelmiä koskevien sosiaali- ja työolainsäädännön määräysten rikkomista, vastaanottavat jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan asiasta kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä määrätystenvastaisuudesta rankaisemiseksi tai niiden lopettamiseksi myös estämällä, jos se on ehdottoman tarpeellista, laitosta toimimasta vastaanottavassa jäsenvaltiossa rahoittavaa yritystä varten.

21 artikla

Jäsenvaltioiden ja komission välinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sopivalla tavalla tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen säännöllisen tietojen ja kokemusten vaihdon avulla tämän alan parhaiden käytäntöjen ja tiiviimmän yhteistyön kehittämiseksi, jotta vältetään kilpailun vääristyminen ja luodaan tarvittavat edellytykset ongelmattomalle rajatylittävälle jäsenyydelle.

2. Komission ja jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä ammatillisia lisäeläkejä tarjoavien laitosten toiminnan valvonnan helpottamiseksi.

3. Kunkin jäsenvaltion on tiedotettava komissiolle kaikista olennaisista vaikeuksista, jotka aiheutuvat tämän direktiivin soveltamisesta.

Komission ja kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisten on tutkittava nämä vaikeudet mahdollisimman nopeasti sopivan ratkaisun löytämiseksi.

4. Komissio antaa neljä vuotta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen kertomuksen:

- 18 artiklan soveltamisesta ja edistymisestä kansallisten valvontajärjestelmien mukauttamisessa; ja
- 19 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan soveltamisesta, erityisesti jäsenvaltiossa vallitsevasta tilanteesta omaisuudenhoitajien käytön ja tarvittaessa näiden suorittaman tehtävän osalta.

5. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia päättämään laitoksen varojen ja vastuiden pitämisestä erillään muista liiketoiminnoista 16 artiklan 3 kohdan ja 18 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

22 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 23 päivää syyskuuta 2005. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalaan liittyvistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Jäsenvaltiot voivat lykätä 23 päivään syyskuuta 2010 asti 17 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista niihin alueelleen sijoittuneisiin laitoksiin, joilla ei tämän artiklan 1 kohdassa mainittuna päivänä ole 17 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaista lakisääteisten omien varojen vähimmäistasoa. Laitokset, jotka haluavat hallinnoida eläkejärjestelmiä 20 artiklan mukaisen rajatylittävää toimintaa koskevan periaatteen mukaisesti, eivät kuitenkaan saa tehdä sitä, elleivät ne ole tämän direktiivin säännösten mukaisia.

4. Jäsenvaltiot voivat lykätä 23 päivään syyskuuta 2010 asti 18 artiklan 1 kohdan f alakohdan soveltamista alueelleen sijoittuneisiin laitoksiin. Laitokset, jotka haluavat hallinnoida eläkejärjestelmiä 20 artiklan mukaisen rajatylittävää toimintaa koskevan periaatteen mukaisesti, eivät kuitenkaan saa tehdä sitä, elleivät ne ole tämän direktiivin säännösten mukaisia.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

24 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 3 päivänä kesäkuuta 2003.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. CHRISTODOULAKIS

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

PYSYVIEN EDUSTAJIEN KOMITEAN PÄÄTÖS,

tehty 4 päivänä syyskuuta 2003,

ad hoc -työryhmän perustamisesta valmistelevaan puolustusvoimavarojen kehittämisestä, tutkimuksesta ja hankinnasta sekä puolustusmateriaaleista vastaavan hallitustenvälisen viraston perustamista (ad hoc -valmistelutyöryhmä)

(2003/664/EY)

PYSYVIEN EDUSTAJIEN KOMITEA, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

ottaa huomioon neuvoston työjärjestyksen 19 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1 artikla

- (1) Thessalonikissa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2003 kokoontunut Eurooppa-neuvosto pyysi puheenjohtajavaltiota yhdessä korkeana edustajana toimivan pääsihteerin kanssa ryhtymään tarpeellisiin toimiin puolustusvoimavarojen kehittämisestä, tutkimuksesta ja hankinnasta sekä puolustusmateriaaleista vastaavan hallitustenvälisen viraston perustamiseksi Euroopan unioniin ottaen huomioon Eurooppa-valmistelukunnan ja hallitustenvälisen konferenssin työskentelyn.
- (2) Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitea vastaa neuvoston alaisuudessa sotilaallisten voimavarojen kehittämisen poliittisesta johdosta.
- (3) Puheenjohtajavaltio on laatinut kyseisen toimeksiannon toteuttamista koskevan työsuunnitelman ja aikoo ottaa toiminnassaan täysin huomioon puolustusministeriiden edustajien epävirallisen neuvoa-antavan työryhmän työskentelyn.
- (4) Thessalonikin Eurooppa-neuvoston päätelmissä todetaan, että virasto tulee toimimaan neuvoston alaisuudessa ja että neuvoston asianmukaisten elinten on valmisteltava tarpeelliset toimet viraston perustamiseksi vuonna 2004.

1. Perustetaan puolustusvoimavarojen kehittämisestä, tutkimuksesta ja hankinnasta sekä puolustusmateriaaleista vastaavan hallitustenvälisen viraston perustamista valmisteleva ad hoc -työryhmä (jäljempänä ad hoc -valmistelutyöryhmä), jonka tehtävänä on ryhtyä tarpeellisiin toimiin puolustusvoimavarojen kehittämisestä, tutkimuksesta ja hankinnasta sekä puolustusmateriaaleista vastaavan hallitustenvälisen viraston perustamiseksi vuonna 2004.

2. Ad hoc -valmistelutyöryhmä toimii tiiviissä yhteistyössä poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean kanssa noudattaen komitealle annettuja tehtäviä huolehtia neuvoston alaisuudessa sotilaallisten voimavarojen kehittämisen poliittisesta johdosta, sekä poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean välityksellä Euroopan unionin sotilaskomitean kanssa.

3. Ad hoc -valmistelutyöryhmä raportoi pysyvien edustajien komitealle.

2 artikla

- (5) Työskentelyssä olisi sovellettava kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka kattaa kaikkien Thessalonikin Eurooppa-neuvoston päätelmissä viraston osalta esitettyjen alojen asiantuntemuksen, minkä vuoksi on tarpeen perustaa ad hoc -työryhmä,

1. Ad hoc -valmistelutyöryhmä muodostuu jäsenvaltioiden kansallisista edustajista. Jäsenvaltioiden on huolehdittava puolustusministeriöidensä tosiasiallisesta osallistumisesta.

Komissio osallistuu ad hoc -valmistelutyöryhmän toimintaan.

Ad hoc -valmistelutyöryhmä voi kokoontua myös sellaisten kansallisten edustajien tasolla, joilla on asiantuntemusta Thessalonikin Eurooppa-neuvostossa viraston tavoitteiksi määritellyillä aloilla. Viraston tavoitteena on ”kehittää puolustusalan voimavaroja kriisinhallinnan alalla, edistää ja kehittää puolustusmateriaalialan yhteistyötä Euroopassa, vahvistaa Euroopan puolustuksen teollista ja teknologista perustaa ja luoda kilpailukykyiset Euroopan puolustusmateriaalimarkkinat sekä edistää, tarvittaessa yhteisön tutkimustoimintaan liittyneenä, tutkimusta, jonka tavoitteena on johtoaseman saavuttaminen tulevien puolustus- ja turvallisuusvoimavarojen edellyttämän strategisen teknologian alalla, mikä puolestaan lujittaa Euroopan teollisuuden valmiuksia tällä alalla”.

Ad hoc -valmistelutyöryhmä ottaa myös huomioon Eurooppa-valmistelukunnan ja hallitustenvälisen konferenssin työskentelyn.

2. Ad hoc -valmistelutyöryhmää vahvistetaan tarvittaessa Euroopan unionin sotilaskomitean ja Euroopan puolustusmateriaalipolitiikan työryhmän edustajilla, jotka voivat kokoontua viraston tavoitteiden tukemiksi myös kansallisten puolustusmateriaalialan johtajien tai heidän edustajiensa tasolla.

3 artikla

Ad hoc -valmistelutyöryhmän toiminta lakkaa sen täytettyä 1 artiklan 1 kohdassa määritellyt tehtävänsä.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 4 päivänä syyskuuta 2003.

Pysyvien edustajien komitean puolesta

Puheenjohtaja

U. VATTANI

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 13 päivänä toukokuuta 2003,
valtioneuvosta, jonka Belgia aikoo myöntää Gentissä toimivalle Volvo Cars NV:lle
(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 1485)

(Ainoastaan ranskan- ja hollanninkieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/665/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

Vuodesta 2003 Volvo aikoo aloittaa siellä myös uusien Volvo V40- ja S40 -mallien tuotannon. Volvo aikoo investoida nykyisen henkilöstön ja 1400 uuden työntekijän kouluttamiseen 27,58 miljoonaa euroa vuosina 2002—2004 toteutettavien koulutustoimenpiteiden kautta.

MENETTELY

- (1) Tukiohjelmasta ilmoitettiin komissiolle 15 päivänä toukokuuta 2002 päivätyllä kirjeellä. Komissio pyysi lisätietoja 25 päivänä kesäkuuta 2002 ja 20 päivänä elokuuta 2002 päivätyillä kirjeillä, joihin Belgia vastasi 23 päivänä heinäkuuta 2002 ja 18 päivänä syyskuuta 2002.
- (2) Komissio päätti 27 päivänä marraskuuta 2002 aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn tuesta (päätos muodollisen tutkimuksen aloittamisesta), koska se epäili tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Belgia esitti huomautuksensa menettelyn aloittamisesta 28 päivänä tammikuuta 2003 päivätyllä kirjeellä.
- (3) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Komissio on kehottanut asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksensa tästä tuesta, mutta se ei ole saanut huomautuksia.

YKSITYISKOHTAINEN KUVAAUS TUESTA

- (4) Tuensaaja on Gentissä sijaitseva Volvo Cars NV, jonka omistaa Ford Motor Company. Gentissä sijaitseva Volvon tehdas kokoonpanee nykyisin Volvo S60- ja S70-malleja.

- (5) Tukikelpoiset koulutuskustannukset ovat 15 180 393 euroa ja koulutusohjelmaan osallistuvan henkilöstön kustannukset eivät saa ylittää muiden tukikelpoisten kustannusten summaa. Belgian mukaan tukikelpoinen investointi sisältää 4 294 532 euron erityiskoulutusosuuden. Yleiskoulutuksen kulut ovat 10 885 861 euroa.
- (6) Belgia aikoo myöntää koulutustukea 6,51 miljoonaa euroa (nettonykyarvo: 5,88 miljoonaa euroa) kolmen vuoden aikana (2003—2005). Tuki on myönnettävä Belgian flaamilaisen yhteisön tapauskohtaisena tukena erityiskoulutukseen (noin 1,07 miljoonaa euroa) ja yleiskoulutukseen (noin 5,44 miljoonaa euroa).

- (7) Tuotantolaitokseen tehtävän uuden investoinnin vuoksi Volvo Carsin tärkeimmät yksiköt (hitsaamo, maalaamo, loppukokoonpanoyksikkö, logistiikkayksikkö ja insinöörialan yksikkö) ovat laatineet ohjelman, jolla pyritään parantamaan yrityksen uusien ja nykyisten työntekijöiden tietoja ja taitoja. Ohjelma voidaan jakaa 11 koulutusosioon: koneoppi, tiettyihin tehtäviin liittyvä erityiskoulutus, atk-koulutus (MS Office jne.), tekninen koulutus (sähkötekniikka, elektroniikka, mekaniikka, robotiikka jne.), laatu-koulutus (ISO, tilintarkastus jne.), kustannustietoisuus, kunnossapito- ja kehitysvälineet (six sigma, TPM jne.), turvallisuus, henkilökohtaiset taidot ja ympäristökoulutus.

⁽¹⁾ EYVL C 2, 7.1.2003, s. 2.

⁽²⁾ Vrt. alaviite 1.

MENETTELYN ALOITTAMISEN SYYT

- (8) Menettelyn aloittamisesta 27 päivänä marraskuuta 2002 tekemässään päätöksessä komissio toteaa, että sillä on epäilyjä tavasta, jolla Belgian viranomaiset tulkitsevat yleiskoulutuksen käsitettä verrattuna erityiskoulutukseen. Yleiskoulutuksen määritelmää on saatettu soveltaa liian väljästi tässä hankkeessa.
- (9) Vaikka yleiskoulutusta annetaankin yhdessä koulutusosiossa, tämä ei komission mielestä estä sitä, että ohjelman pääasiallisena tavoitteena voi olla erityiskoulutuksen tarjoaminen. Komissiolla ei ole riittäviä tietoja kaikkien kurssien täsmällisestä sisällöstä, jotta se voisi päätellä niiden olevan yleiskoulutusta. Komissiolle toimitettujen tietojen perusteella ei ole mahdollista erottaa erityiskoulutukseen ja yleiskoulutukseen kuuluvia osia 11 koulutusosiosta. Komissio tarvitsee yksityiskohtaisempia tietoja osioista, joihin liittyy sekä yleis- että erityiskoulutusta. Tarpeen ovat myös tiedot, joista ilmenee mitkä 11 koulutusosiosta olivat viranomaisten hyväksymiä.

BELGIAN HUOMAUTUKSET

- (10) Belgia vastasi menettelyn aloittamiseen esittämällä huomautuksensa 28 päivänä tammikuuta 2003. Huomautuksiin sisältyi yksityiskohtaisia tietoja jokaisesta 11 koulutusohjelman osiosta. Lisätietoja toimitettiin etenkin tärkeimpien yksittäisten kurssien sisällöstä, tavoitteista, osallistujista ja kestosta. Belgia täsmensi myös, että maalaamon henkilökunnalle suunnattuun koulutukseen sisältyi sekä yleis- että erityiskoulutusosia. Tämän alan erityiskoulutukseen liittyviä kuluja ei ollut otettu huomioon, koska tietoja ei ollut saatavilla ilmoituksen tekohetkellä.
- (11) Lisäksi Belgia toimitti monilta julkisilta koululaitoksilta (Katholieke Hogeschool Sint Lieven, Hoger Technisch Instituut Sint Antonius, Edugo Campus Glorieux) saatuja asiakirjoja, jotka vahvistavat nimenomaisesti tiettyjen kurssien olevan yleiskoulutusta, kuten koneoppia ja teknistä koulutusta (sähkötekniikka, mekaniikka, robotiikka jne.) koskevat osat.

ARVIOINTI TUESTA

- (12) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosiolla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellettu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäy-

tännön mukaan vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan toteutuu, jos tuensaajayritys harjoittaa taloudellista toimintaa, johon sisältyy jäsenvaltioiden välistä kauppaa.

- (13) Komissio toteaa, että Belgian ilmoittama koulutustuki myönnetään valtion varoista yksityisyritykselle ja että se suosii kyseistä yritystä vähentämällä kustannuksia, joita sille normaalisti aiheutuisi työntekijöidensä uudelleen-kouluttamisesta ilmoitetussa koulutusohjelmassa. Tuensaajayritys Volvo Cars NV suunnittelee, valmistaa ja myy autoja, ja siis harjoittaa taloudellista toimintaa, johon sisältyy jäsenvaltioiden välistä kauppaa. Kyseisen koulutustuen voidaan siis katsoa kuuluvan perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.
- (14) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta koulutustukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annettua komission asetusta (EY) N:o 68/2001⁽¹⁾ (jäljempänä 'asetus') sovelletaan kaikilla aloilla myönnettävään koulutustukeen. Sen mukaan yksittäinen tuki, joka täyttää kaikki asetuksen edellytykset, soveltuu yhteismarkkinoille ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että se sisältää nimenomaisen viittauksen tähän asetukseen.
- (15) Asetuksen 5 artiklassa säädetään, että tätä ilmoitusvelvollisuudesta myönnettävää poikkeusta ei sovelleta, jos yhdelle yritykselle yksittäiseen koulutushankkeeseen myönnetty tuki ylittää 1 miljoonaa euroa. Komissio toteaa, että tässä tapauksessa ilmoitettu tuki on noin 6,51 miljoonaa euroa ja että se maksetaan yhdelle yritykselle yksittäiseen koulutushankkeeseen. Komissio panee myös merkille, että ilmoitus koskee yksittäistä tukea, jota ei myönnetä minkään ennestään hyväksytyn tukiohjelman mukaisesti. Näin ollen komissio katsoo ilmoitusvelvollisuuden koskevan myös tätä tukihanketta, ja asetuksen johdanto-osan 4 kappaleen mukaan komission on arvioitava tällaiset ilmoitukset erityisesti kyseisessä asetuksessa asetettujen perusteiden mukaisesti.
- (16) Asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan yksittäinen tuki, joka täyttää kaikki asetuksessa vahvistetut edellytykset, soveltuu yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaan.

- (17) Komissio toteaa, että ero erityiskoulutuksen ja yleiskoulutuksen välillä tehdään yleensä asetuksen 4 artiklan mukaisesti. Asetuksen 2 artiklan mukaan erityiskoulutuksella tarkoitetaan koulutusta, johon sisältyvää opetusta voidaan hyödyntää suoraan ja pääasiassa tuensaajayrityksen työntekijän nykyisessä tai tulevassa työtehtävässä ja josta saatavaa pätevyyttä ei voida siirtää tai voidaan siirtää vain vähäisessä määrin muihin yrityksiin tai muille työelämän aloille.

⁽¹⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 20.

- (18) Asetuksen 2 artiklan mukaan yleiskoulutuksella tarkoitetaan koulutusta, johon sisältyvää opetusta voidaan hyödyntää muullakin tavoin kuin ainoastaan tai pääasiassa tuensaajayrityksen työntekijän nykyisessä tai tulevassa työtehtävässä ja josta saatava pätevyys on yleisesti ottaen siirrettävissä muihin yrityksiin tai muille työelämän aloille ja joka siten parantaa olennaisesti työntekijän työllistettävyyttä. Tällainen koulutus siis liittyy yrityksen yleiseen toimintaan ja siitä saatava pätevyys on yleisesti ottaen siirrettävissä muihin yrityksiin tai muille työelämän aloille. Koulutusta pidetään yleiskoulutuksena, jos esimerkiksi useat eri riippumattomat yritykset järjestävät sitä yhdessä, jos koulutukseen voivat osallistua eri yritysten työntekijät tai jos sen on hyväksynyt viranomainen tai muu laitos tai toimielin, jolle jäsenvaltio tai yhteisö on antanut tarvittavat valtuudet.
- (19) Koulutushankkeen tukikelpoiset kustannukset määritellään asetuksen 4 artiklan 7 kohdassa. Koulutushankkeeseen osallistumisesta aiheutuvien henkilöstökustannusten osalta Belgia vahvisti, että huomioon on otettu ainoastaan ne tunnit, joiden aikana työntekijät todella osallistuvat koulutukseen. Nämä kustannukset on asetuksen 4 artiklan 7 kohdan f alakohdan mukaisesti laskettu vain 4 artiklan 7 kohdan a–e alakohdassa esitettyjen muiden tukikelpoisten kustannusten määrään asti. Belgian toimittamien tietojen perusteella komissio toteaa, että koulutusohjelman tukikelpoiset kustannukset ovat 15,18 miljoonaa euroa.
- (20) Asetuksen 4 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan koulutustukea voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, jos tuen intensiteetti eli tukikelpoisten kustannusten prosentiosuus pysyy asetuksessa täsmennetyissä rajoissa. Asetuksen mukaan kyseiseen hankkeeseen myönnettävän tuen hyväksyttävä enimmäisintensiteetti on erityiskoulutuksen osalta 25 prosenttia ja yleiskoulutuksen osalta 50 prosenttia silloin, kun toteuttajana on suuryritys.
- (21) Menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä komissio toteaa, että sillä on epäilyjä tavasta, jolla Belgian viranomaiset tulkitsevat yleiskoulutuksen käsitettä verrattuna erityiskoulutukseen. Ei voida sulkea pois sitä, että olisi sovellettu liian väljästi tulkittua yleiskoulutuksen määritelmää, sillä komissiolla ei ole riittävästi tietoja eräiden kurssien täsmällisestä sisällöstä, jotta se voisi varmistua niiden olevan yleiskoulutusta. Tarpeen ovat myös tiedot, joista ilmenee mitkä 11 koulutusosioista olivat viranomaisten hyväksymiä.
- (22) Belgia toimitti yksityiskohtaisia tietoja jokaisesta 11 koulutusohjelman osiosta, kun se vastasi menettelyn aloittamiseen esittämällä huomautuksensa 28 päivänä tammikuuta 2003. Nämä lisätiedot sisältävät etenkin tärkeimpien yksittäisten kurssien sisältöä, tavoitetta, osallistujia ja kestoja koskevia tietoja. Belgia täsmensi myös, että maalaamon henkilökunnalle suunnattuun koulutukseen sisältyi sekä yleis- että erityiskoulutusosia. Tämän alan erityiskoulutukseen liittyviä kuluja ei ollut otettu huomioon, koska tietoja ei ollut saatavilla ilmoituksen tekohetkellä.
- (23) Komissio pystyi päättämään sille toimitettujen lisätietojen avulla, että sekä yleis- että erityiskoulutusta sisältävät osiot olivat yleiskoulutusta. Yleiskoulutukseen käytettiin 455 756 tuntia (71,71 prosenttia koko ajasta) ja erityiskoulutukseen 179 762 tuntia (28,29 prosenttia koko ajasta). Opetusta voidaan hyödyntää muullakin tavoin kuin tuensaajayrityksen työntekijän nykyisessä tai tulevassa työtehtävässä. Koulutuksesta saatava pätevyys on yleisesti ottaen siirrettävissä muihin yrityksiin tai muille työelämän aloille ja parantaa siten olennaisesti työntekijän työllistettävyyttä.
- (24) Lisäksi Belgia toimitti monilta julkisilta koululaitoksilta (Katholieke Hogeschool Sint Lieven, Hoger Technisch Instituut Sint Antonius, Edugo Campus Glorieux) saatuja asiakirjoja, jotka vahvistavat nimenomaisesti tiettyjen osioiden olevan yleiskoulutusta, kuten koneoppia ja teknistä koulutusta (sähkötekniikka, mekaniikka, robotiikka jne.) koskevat osat.
- (25) Belgian toimittamien asiakirjojen perusteella komissio päätelee, että yleiskoulutuksen kustannukset ovat 10 885 861 euroa ja erityiskoulutuksen kustannukset ovat 4 294 532 euroa. Tuen hyväksyttävä enimmäisintensiteetti on erityiskoulutuksen osalta 25 prosenttia ja yleiskoulutuksen osalta 50 prosenttia tukikelpoista kustannuksista.
- (26) Hyväksyttävissä oleva enimmäistuki on 1 073 633 euroa erityiskoulutuksen osalta (25 prosenttia tukikelpoista kustannuksista) ja 5 442 930 euroa yleiskoulutuksen osalta (50 prosenttia tukikelpoista kustannuksista). Tukiohjelman hyväksytty tuen määrä on yhteensä 6 516 563 euroa ja se maksetaan vuosittain kolmessa yhtä suuressa erässä kaudella 2003–2005.
- (27) Asetuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaan asetuksen nojalla poikkeuksen saanut tuki ei saa kasautua muiden valtiontukien tai muun yhteisön rahoituksen kanssa, joka on myönnetty samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin, jos tällainen kasautuminen johtaa asetuksessa vahvistetun tuen intensiteetin ylittymiseen.
- (28) Komissio toteaa, että Belgian toimittamien selvitysten mukaan Gentissä toimiva Volvo Cars on esittänyt Euroopan sosiaalirahastolle yhteensä 321 775 euron tukihakemuksen koulutustoimenpiteitä varten (tavoite 3, prioriteetti 4). Lisäksi yhtiö on ostanut 200 koulutussektiä ("opleidingscheques"), joiden yhteenlaskettu arvo on 6 000 euroa, Belgian flaamilaisen yhteisön ministeriöltä 3 000 euron hintaan. Belgia on vakuuttanut komissiolle, että tuki ei kummassakaan tapauksessa kasaudu samoille tukikelpoisille kustannuksille tavalla, joka johtaisi asetuksen mukaisen enimmäisintensiteetin ylittymiseen.

PÄÄTELMÄ

- (29) Edellä esitetyt näkökohdat huomioon ottaen nimellisarvoltaan 6 516 563 euron koulutustuki, joka maksetaan vuosittain kolmessa yhtä suuressa erässä kaudella 2003—2005, täyttää perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määritellyt yhteismarkkinoille soveltuvuuden perusteet,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimellisarvoltaan 6 516 563 euron koulutustuki, jonka Belgia aikoo myöntää Volvo Cars NV:lle vuosittain kolmessa yhtä suuressa erässä kaudella 2003-2005, soveltuu yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan nojalla.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Belgian kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 13 päivänä toukokuuta 2003.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON YHTEINEN KANTA 2003/666/YUTP,

22 päivältä syyskuuta 2003,

Liberiaan kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä koskevan yhteisen kannan 2001/357/YUTP muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,

joka ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 15 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 7 päivänä toukokuuta 2001 yhteisen kannan 2001/357/YUTP⁽¹⁾ Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä pannakseen täytäntöön Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston 7 päivänä maaliskuuta 2001 hyväksymän päätöslauselman 1343 (2001) Liberiaan kohdistettavista toimenpiteistä, jäljempänä 'pätöslauselma 1343 (2001)'.
- (2) Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 1 päivänä elokuuta 2003 päätöslauselman 1497 (2003), jossa annetaan valtuutus monikansallisten joukkojen sijoittamisesta Liberiaan Accrassa 17 päivänä kesäkuuta 2003 allekirjoitetun Liberian tulitaukosopimuksen täytäntöönpanon tukemiseksi ja oikeutetaan poikkeamaan Liberiaa koskevasta aseidenvientikiellosta kyseisten monikansallisten joukkojen tukemiseksi.
- (3) Yhteistä kantaa 2001/357/YUTP olisi muutettava vastavasti.
- (4) Tiettyjen toimenpiteiden täytäntöönpano edellyttää yhteisön toimia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN YHTEISEN KANNAN:

1 artikla

Korvataan yhteisen kannan 2001/357/YUTP 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

1. Kielletään aseiden ja kaikenlaisten niihin liittyvien tarvikkeiden, mukaan lukien ampuma-aseet ja ampumatarvikkeet, sotilasajoneuvojen ja -laitteiden, puolisolitaallisten

tarvikkeiden ja edellä mainittuihin tarkoitettujen varaosien toimittaminen ja myynti Liberiaan jäsenvaltioiden kansalaisten toimesta tai jäsenvaltioiden alueelta käsin taikka niiden lippua käyttäviä aluksia tai ilma-aluksia käyttäen päätöslauselmassa 1343 (2001) vahvistetuin edellytyksin, siitä riippumatta, ovatko ne peräisin jäsenvaltioiden alueelta.

2. Kielletään 1 kohdassa mainittujen tuotteiden toimitukseen, valmistukseen, huoltoon tai käyttöön liittyvän teknisen koulutuksen tai avun antaminen Liberialle jäsenvaltioiden kansalaisten toimesta tai jäsenvaltioiden alueelta käsin.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta

a) päätöslauselman 1343 (2001) 14 kohdassa perustetun komitean edeltä käsin hyväksymiin, yksinomaan humanitaariseen tai suojelukäyttöön tarkoitettujen, ei-tappavien sotilastarvikkeiden toimituksiin eikä niihin liittyvään tekniseen apuun tai koulutukseen. Niitä ei sovelleta myöskään suojavaatetukseen, mukaan lukien luodinkestävät liivit ja sotilaskypärät, joita Yhdistyneiden Kansakuntien henkilökunta, tiedotusvälineiden edustajat sekä humanitaarisissa ja kehitysyhteistyössä toimivat työntekijät ja avustava henkilökunta vievät tilapäisesti Liberiaan yksinomaan henkilökohtaiseen käyttöönsä,

eikä

b) asetoimituksiin ja niihin liittyviin tarvikkeisiin ja tekniseen koulutukseen ja apuun, jotka on tarkoitettu yksinomaan Accrassa 17 päivänä kesäkuuta 2003 allekirjoitetun Liberian tulitaukosopimuksen täytäntöönpanon tukemiseksi Liberiaan sijoitettujen monikansallisten joukkojen tueksi ja käyttöön."

2 artikla

Tätä yhteistä kantaa noudatetaan päivästä, jona se hyväksytään.

Tätä yhteistä kantaa sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2003.

⁽¹⁾ EYVL L 126, 8.5.2001, s. 1, yhteinen kanta sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna yhteisellä kannalla 2003/365/YUTP (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 49).

3 artikla

Tämä yhteinen kanta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 22 päivänä syyskuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

R. BUTTIGLIONE
